

PIÁRFUTÁR

A fában mindig marad
még reménység:
hogyha lenyesik is,
új ágakat hajthat,
zsenge hajtásai
el nem maradhatnak.

Jób 14,7

A MEGNYESETT FA KIZÖLDÜL

A **SZEP**IPRESS jelenti

Október 2-án, pénteken reggel fél 8-kor közös első pénteki szentmisén veszünk részt. Ezen a napon lesz az ideai TESZI nyitása is.

Október 6-án a nagyszünetben gyertyagyújtás lesz az aulában az aradi vértanúk tiszteletére.

A házi helyesírási versenyt október 13-án, kedden rendezzük meg. Érdeklődni, nevezni a magyar szakos tanároknál lehet.

Október 19. és 22. között tanítás nélküli munkanapok lesznek az iskolában. Ez a diákoknak iskolai szünetet jelent.

Iskolánk nyílt napját november 7-én tartjuk. A nyílt nappal és a jelentkezéssel, felvétellel kapcsolatban már most lehet érdeklődni a gimnázium titkárságán.

Kérjük, támogassa a

**DUGONICS ANDRÁS
ALAPÍTVÁNYT**

Számlaszám:

10402805-28012423-00000000

Kalazanciussal kezdtük

Augusztus 25-én ünnepli az egyház rendalapítónkat. A szegedi piarista templomban is ünnepi szentmisére jöttünk össze. A hagyománynak megfelelően ekkor mutatkozott be iskolánk új szerzetesánára, Böszörményi Géza, aki ettől a tanévtől nálunk tanít és a 7. b osztályt is vezeti. Kalazanciusról prédikált:

**SZABADSÁG, SZEGÉNYSÉG,
SZENVEDÉS**

Kalazancius üzenete a mának

Amikor a szentekről gondolkodunk, gyakran úgy érezzük, hogy távol vannak tőlünk és a mi korunktól. Félünk attól, hogy magunkra is mint lehetséges szentekre gondoljunk. Pedig a Szentírás arra biztat minket, hogy Istenhez hasonlóan mi is szentek legyünk (1Pét 1,16).

Három olyan vonást emelnék ki most Kalazancius életéből, amelyek, úgy gondolom, számunkra is nagyon fontosak lehetnek.

Kalazancius szabad ember volt. Hosszú évtizedekig kereste, mire hívja őt Isten; szerzetesrendjét 60 évesen alapította. A mai ember, élete során, sok fontos és nehéz döntésre van kényszerítve. Sokkal több és talán nehezebb választás előtt állunk, mint szüleink vagy nagyszüleink: költözések, állásváltoztatások... Jó lenne,

ha mi sem adnánk fel azt, hogy mindig Istennel együtt döntsünk. Kalazancius nem fáradt bele Isten akaratának keresésébe. Akarjuk-e mi az Isten útját járni? Ha igen (remélhetőleg igen) - mi segíthetne ebben, és mi akadályoz ebben leginkább?

Kalazancius szegény volt. Nem azért, mert úgy gondolta, hogy ez a kötelessége, hanem mert tudta, hogy ha túl sok mindene van, elszakad Istentől. Emellett pedig bizott az Úrban, hogy akkor is jó irányba vezet az ő életét, ha lemond az anyagi javak biztonságáról. Bizunk-e mi az Istenben? Melyik az a tárgy, szokás vagy emberi kapcsolat, amelytől érdemes volna megszabadulnunk, hogy közelebb jussunk Istenhez?

A szenvedés igen nagy szerepet játszott Kalazancius életében. Mire megöregedett, úgy tűnt, hogy rendje megsemmisül, kárba vész egész élete munkája. Ennek ellenére nem esett kétségbe, tudta, hogy mindig Isten útját követte, és ezért minden, ami történt vele, valamiképpen az Úr felé vezeti őt. A szenvedés a mi életünknek is állandó velejárója. Próbáljuk megoldani a problémáinkat, de ez nem mindig sikerülhet, lehetőségeink véget érnek. Milyen jó lenne, ha mi is Istenre tudnánk bízni a legnagyobb nehézségeinket is; ha el tudnánk fogadni, hogy az életünk végső soron nem a mi kezünkben, hanem az ő kezében van!

Egyetemes káptalan

Júliusban került megrendezésre a Piarista Rend 46. Egyetemes Káptalanja a rendalapító, Kalazanci Szent József szülőhelyén, a spanyolországi Peralta de la Salban.

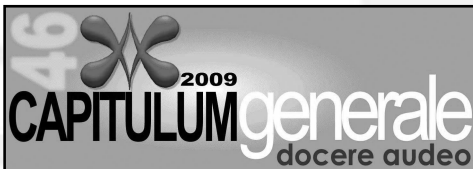
A 74 káptalani atya megvizsgálta a rend életének és működésének elmúlt hat évét, megválasztotta a generális atyát s annak segítőt (asszisztenseit), és tervet készített az elkövetkező hatéves időszakra.

A káptalan fő témája a piarista szolgálat, azon belül pedig különösképpen is a következő területek voltak: a szegény gyerekek nevelése; mitől piarista egy iskola; az iskolának mint egyházi közösségnek a lelkipásztori ellátása; a nem formális oktatás-nevelés; a szerzetesi közösség és annak küldetése; a piarista szolgálat és a rend terjeszkedése. A káptalan továbbá olyan kérdéseket is elemzett, amelyekkel már hosszú évek óta behatóan foglalkozik, ezek pedig főleg a rend újraszervezését, a piarista hivatásgondozást és a világiakkal való kapcsolat fejlődését érintik.

A mostani káptalan választott mottója – „*Docere audeo*” (Merj tanítani!) – a piaristák nevelési karizmájának életükben elfoglalt központi szerepére utal. Ezt a karizmat az egyének és a társadalom szolgáltatásként élük meg, figyelemmel a ma élő emberek szükségleteire és a tanítás kulcsszerepére a fiatal nemzedékek emberi, spirituális és szociális fejlődésében.

A rendnek mintegy 1500 tagja van, Európa, Amerika, Ázsia és Afrika 34 országában van jelen. A Piarista Rend Magyar Tartományát Urbán József tartományfőnök, Szilvási László provinciai asszisztens, Labancz Zsolt, a növendékek magisztere és Pető Gábor, a szegedi Dugonics András Piarista Gimnázium igazgatója képviselték a káptalanon. Jelen volt továbbá Ruppert József is, aki tizennyolc évig volt a generális atya asszisztense és a rend szentté avatási ügyeinek felelőse Rómában.

Tózsér Endre SP
forrás: www.piarista.hu

Mahatma Gandhi:

Nincs semmi, ami oly mértékben pusztítaná a testet, mint az aggodalom, és ha valaki hisz Istenben, akkor szégyellheti magát, ha bármi miatt aggodalmaskodik.

Új rendi kormánya van a világ piaristáinak

Pedro Aguado,
a piarista rend új generálisa

„Áldott, aki jön az Úr nevében.”

A Kegyes Iskolák Rendjének 46. egyetemes káptalana július 4-én **Pedro Aguadót** választotta meg a rend általános elöljárójává Peralta de la Salban.

A bilbaói születésű, ötvenkét éves Pedro Aguado mostanáig a spanyolországi Emmausz Provincia tartományfőnöke volt, korábban pedig a Baszkföldi Provinciáé.

Július 7-én a négy generálisi asszisztent is megválasztották: az Afrikáért és Ázsiáért felelős asszisztens a szenegáli születésű **Pierre Diatta**. Érdekessége, hogy ő az első afrikai piarista. A spanyol-

országi provinciák felelőse az andalúz **Miguel Giráldez**, az amerikai kontinensen élő piaristákért felelős asszisztens a mexikói **Fernando Hernández**, Olaszország és Közép-Európa asszisztense pedig **Mateusz Pindelski**, a lengyel provinciából. Ők alkotják az új rendkormányt a következő hat évben.

Imádkozzunk az Úrhoz, hogy miként Kalazanci Szent József engedte, hogy a Szentlélek vezesse, és szüntelenül Szűz Mária oltalmát kérte a Kegyes Iskolák Rendjére, most az új generális atya irányítása alatt is fel tudja ismerni rendünk a Szentlélek indításait, s egymással egységben, örömmel, mennyei Atyánkra hagyatkozva tekintsünk előre.

Levél tanulóinknak az új generális atyától

A PIARISTA ISKOLÁBA JÁRÓ GYEREKEKNEK ÉS FIATALOKNAK KEGYELEM ÉS BÉKESSÉG ATYÁNKTÓL, ISTENÜNKTÓL!

Kedves Barátaink!

Talán tudjátok, hogy a Piarista Rend most tartotta Peralta de la Salban, alapító atyánk, Kalazanci Szent József szülőfalujában (Spanyolországban) 46. egyetemes káptalanját. Erre a hatévente tartott rendi összejövetelre a világ minden tájáról érkeztek piaristák. Arról tárgyaltunk, miképpen tudjuk megújítani életünket, jobban végezni küldetésünket, és hogyan tudnánk segíteni egymást, hogy hűek legyünk ahhoz, amit alapító atyánk, Kalazancius ránk bízott, s amit ő megálmodott rólunk, piaristákról és rólatok, velünk lévő gyerekekről és fiatalokról.

Az egyetemes káptalan minket választott be a Generálisi Kongregációba, és megbízott bennünket a rend vezetésével a következő hat évre. Mi pedig bátran és derűsen vállaltuk el ezt a megbízatást. Tudatában vagyunk, hogy mekkora felelősséggel jár ez a szolgálat, de bízunk abban, hogy segíteni tudjuk majd rendünket a Kalazancius által megkezdett úton.

Szolgálatunknak ezekben az első napjaiban szeretnénk kapcsolatba lépni veletek. Nagy szeretettel köszöntünk benneteket, és kívánjuk, adja meg az Úr mindnyájatoknak, amire kinek-kinek szüksége van. Gondolunk itt mindazokra, akik iskoláink tanulóí vagytok, akik plébániáinkhoz, templomainkhoz tartoztok, kollégiumainkban vagy nevelőotthonainkban éltek, s mindnyájatokhoz, akik valamilyen formában hozzánk kapcsolódtok.

Küldetésünknek ti vagytok a címzettjei, nevelő szolgálatunkból ti részesedtek. Tudnotok kell, hogy az egész piarista közösség szívében hordoz benneteket, minden szeretetünkkel, gondoskodásunkkal felétek kívánunk fordulni. Az egész nagy piarista család értetek él. Felajánljuk nektek, hogy kísérünk benneteket életutatokon, és átadjuk mindazt a jót, amit ismerünk és megtapasztaltunk. Meg-

győződéssel és reménykedve mondjuk nektek: együtt igenis lehet egy igazságosabb és testvériesebb világot építeni, ha mi magunk egyre igazságosabbá és szolidárisabbá (másokkal, a gyengébbekkel együtt érzővé) válunk, és szorgalmasan elvégezzük a ránk bízott feladatokat. Életünket és időnket a ti nevelésetek és oktatásotok szolgálatába állítottuk. Szeretnénk segíteni és kísérni benneteket személyiségfejlődésetekben, és szeretnénk megismertetni benneteket azzal a gazdagsággal, amelyet a Názáreti Jézus által felkínált életmód felfedezése jelent: a jézusi életmódot választjátok személyiségetek igazán mély tartalmának és középpontjának. Felajánljuk nektek segítségünket és imáinkat. Kívánjuk, hogy legyen meg bennetek a vágy a növekedésre, s hogy ki tudjatok magatoknak alakítani egy olyan életprogramot, életervet, amely meghatározza majd döntéseiteket, segít felfedezni hivatásotokat. Kívánjuk, hogy ti is részt tudjatok venni a mindannyiunk által áhított új világ építésében.

Mindnyájatokat nagy szeretettel köszöntünk tehát, és felajánljuk nektek szolgálatunkat, hogy karöltve dolgozhassunk a piarista rend, a piarista közösségek, iskolák növekedésén, hogy azok szerint az értékek szerint tudjunk élni, amelyekre nevelni szeretnénk, s amelyeket Kalazancius atyánk hagyott ránk örökségül és feladatként.

Ölelünk mindnyájatokat, az Úr áldása legyen rajtatok!

Peralta de la Sal, 2009. július 22.

A Piarista Rend Generálisi Kongregációja:

Mateusz Pindelski, Miguel Giráldez, Sergio Fernando Hernández, Pierre Diatta
asszisztensek

Pedro Aguado
generális atya

Mahatma Gandhi:

A szeretet lángjaiban a legkeményebb vasnak is meg kell olvadnia. Senki sem téríthet el engem ettől a meggyőződéstől, mert a tapasztalás tanított meg rá.

Egy évtizede itthon

Éppen tíz esztendeje, 1999. augusztus 25-én, Kalazanci Szent József ünnepén szentelték fel iskolánk új épületét. Azóta itthon vagyunk. Az 1948-ban államosított szegedi piarista iskola 43 évnyi kényszerszünet után, 1991-ben nyitotta meg új-

ra kapuit. Akkor ideiglenes helyen, a felsővárosi minorita rendházban, majd a diákság gyarapodásával a Maros utcai „barakképületben”. A piarista rend és a város közötti tárgyalások a kezdetektől új piarista épületegyüttes felépítéséről is szóltak. Az egykori piarista gimnázium és rendház

épületéért – melyben ma is a szegedi egyetem természettudományi kara működik – kárpótlást fizetett a magyar állam, Szeged városa pedig telket adományozott a Francia-högy nevű városrészen. Az egykori piarista diák, Golda János építész tervezte, nivódijjal kitüntetett iskola és rendház mellé a szeged-csanádi püspök, a szintén piarista öregdiák Gyulay Endre építtetett templomot 2001-ben. Így született újjá a szegedi piarista nevelés. A 236. Veni Sancté-t már az új épületben tartották – egy évtizede.

Ismerjék meg gyümölcsiről a fát

Eminenciás Bíboros Úr, Excelenciás Püspök Urak és Rendfőnök Atya! Polgármester Úr! Hölgyeim és Uraim! Kedves Diákok!

A szegedi piarista iskola történetét olvasva megtudhatjuk, hogy a török rablások miatt meggyöngült, szellemi javaitól megfosztott Szegeden akkor sem városháza, sem iskola, sem plébánia nem működött. Megtudhatjuk azt is, hogy a város előljárói maguk hívták ide 1720-ban az első három piarista szerzetest. A három piarista pap azért érkezett, hogy segítsen talpra állítani a várost. És bizony, azért állhatunk most itt, mert ez sikerült nekik.

Demjén, Orbán és Pál atya nevét a rend történetírói őrizték meg, munkájuk gyümölcsét pedig Szeged város virágzó szellemi és lelki élete. A három szerzetes pap megjelenése óta eltelt közel 300 év alatt a város újjászületésének és gyarapodásának története elválaszthatatlanul összeforrt a piarista rend történetével. Az, hogy ez az áldozatos munka mit jelent, jól tudjuk mindnyájan, mert a XX. század gyakran adott nekünk magyaroknak alkalmat szenvedéssel és hosszú vajúdással járó újjászületésre. A mai ünnepnap, a gimnázium épületének megáldása és megnyitása is bizonyítja: a megpróbáltatások, a hazájukat töretlen szívvel szerető emberek békével viselt szenvedései nem hiábavalóak. Mert ezek jelentik az ország erkölcsi, szellemi erőkészletét. Ezek teremtettek biztos alapot a jövő nemzedékek számára. Erre az alapra tették le az első téglákat mindazok, akik

nem hagyták feledésbe merülni a környék gyermekeit nevelő piarista tanárok évszázados munkáját.

Bizonyára Önök is érezték már: hasonló lelki indíték húzódik meg a faültetés és az iskolaépítés között. Szeged város és a környező települések polgárai méltán gondolhatják, hogy a mai ünnepen jó talajba egészséges facsemetét ültetünk. Az állam, a város vezetői és a piarista atyák példaértékűen hangolták össze munkájukat. A piarista atyák vállalkoztak arra, hogy

elveszített szegedi iskolájukat újra felépítsék, az állam igazságot szolgáltatott a kifosztott piarista rendnek, az önkormányzat pedig földjéből adományozott. Az iskolát sikerült felépíteni, mert a kormány, az önkormányzat és a piarista rend célkitűzése egy töről fakad és egyfelé növekszik, mind három szándék az emberek boldogulását szolgálja.

Tisztelt Ünneplő Egybegyűlteket!
A Dugonics András Piarista Gimnázium szellemi, lelki utóda az 1721-ben megnyitott iskolának, ezért mindazok, akik itt fognak tanulni, nemcsak diákok

lesznek, hanem egyben tagjaivá válnak a piarista családnak is. Az életüket tanításnak szentelő szerzetes atyák családjába nevelt a szegény emberek fiaiból posta- és vasutas tiszteteket, tanítókat, jegyzőket; mesterembereket, művelt iparos réteget, professzorokat és kormányfőket. Olyan embereket, akik erkölcsi alapokra helyezve életüket, ápolták a polgári értékeket, és becsülettel dolgoztak a városért, az országért és ezért az iskoláért is.

Vörösmarty Mihály, Madách Imre, Petőfi Sándor, Ady Endre, Széchenyi István, Teleki Pál, Bibó István, Antall József életén és alkotásán is ott hagyta keznyomát a piarista nevelés. Talán ezért is közös bennük a szilárd jellem, a gondolatok bátorsága, a szabadságszeretet és a haza iránti feltétlen elkötelezettség.

Hölgyeim és Uraim! Kedves Diákok!
A magam részéről azt kívánom, hogy ez a megáldott épület legyen olyan, mint az a fa, mely a gondos nevelést meghálálva nagyra, szépre nő és bő termést ad. Enyhet adó árnya könnyítse a diákok és tanáraik mindennapi munkájának fáradságait. Erős ágai íveljék át a múltat és a jelent, amint ez a hely is összeköti az óvárost és az újvárost. És ismerjék meg gyümölcsiről a fát: adjon a neves elődökhöz méltó hazafiakat Magyarországnak. Isten áldja mindannyiukat!

1999. augusztus 25.

*Orbán Viktor
Magyarország miniszterelnöke*

Mahatma Gandhi:

**A vallások különböző utak, amelyek ugyanoda vezetnek.
Mit számít, hogy külön úton járunk, ha a célunk közös?**

„Krisztus, a szegletkő”

Az ember akkor a legmélyebben, a legintenzívebben ember, amikor felfedezve lényének és történelmének legmélyét a szívében csodálatos játékok születnek a szimbólumokkal. Annál

többet ér az ember, minél inkább képes arra, hogy szimbólumokat fedezzen fel és szimbólumokat teremtsen maga körül.

Van itt egy szimbólum, amely szorosan kapcsolódik ehhez a most született, most újjászületett iskolához, amely sok-sok személy szándékának, vágyának, törekvésének gyümölcse. Ezt a szimbólumot az iskola kápolnájában találhatjátok meg. Ha beléptek a kápolnába, láthattok egy képet, amelyről szeretettel tekint le rátok Szűz Mária, a Kegyes Iskolák királynője, a kép előtt láthattok még egy mécses, valamint egy megmunkálatlan, egyszerű követ. Ez a kő a maga faragatlan egyszerűsége ellenére egy álmot rejt magában. És nem is csak egy álmot, hanem álmok ezreit, szimbolikus értelmükkel együtt. Ez a kő Peralta de La Salból, Kalazanci Szent Józsefnek, a piarista rend alapítójának szülőfalujából származik. Az, aki elment érte, nagy szeretettel hozta el nektek, gondolván ennek az iskolának a megépítésére. Ez az első kő vajon szegletkő?

Ez a kő egy álmot, mégpedig Kalazanci Szent József álma: műveltséget adni, elérhetővé tenni a kultúrát mindenkinek, nevelni minden gyereket, elsősorban azokat, akik leginkább rászorulnak, a legszegényebbeket.

Kalazancius álma álmok ezreit szülte: több mint négyszáz év leforgása alatt számtalan emberben, városok és falvak sokaságában, számtalan nemzetben születtek álmok. Magyarországon Szegeden is sokan vannak olyanok, akik úgy érzik, saját álmukat az az álmot tudja igazán megfejteni, értelmezni, amelyet ez a kő rejt magában: Kalazancius örökre szóló álma.

Egy iskola csak akkor méltó az iskola névre, ha képes arra, hogy álmodni késztesse, hogy álmok, gyerekálmok, felnőtt álmok, ideiglenes álmok és örökre szóló álmok bölcsője legyen. Ezt pedig onnan tudjuk, hogy a saját szívünk súgja, suttogja nekünk, és ezt mondja a drámaíró is: „Az élet álmot”, és az álmot élet. Mi lenne az életből, ha nem lennének meg a maga álmai? És mi lenne egy iskolából, ha nem lenne hasonló egy kovácsműhelyhez, és a komoly munka közben nem születnének álomszikkák ezrei?

Az elsődleges álmot, a hivatások legszébbike – mindig is így gondoltam – nem más, mint növekedni az emberségben, igaz személyléllyé válni, vagy miként Faure mondta: „megtanulni egyáltalán létezni”.

Az iskola azt szolgálja, hogy megjelenjék, megszülessék az igazán emberi ember. Az iskola feladata, hogy a növekedés tanú-

ja legyen, hogy segítse a gyerekeket öntudatra ébredni, formálja lelkiismeretüket, és személyesen kísérelje őket ebben a korai életszakaszban. Nevelni azt jelenti, hogy képesek vagyunk világra hozni egy álmot a gyermek lényének legmélyéről, segítjük, hogy egy szép életprogramot fogalmazzon meg magának, és a legértékesebb jövő távlatában gondolkodjék. Meg kell tudnunk ragadni azt a szent lángot minden gyermek szíve közepén, amely beszédes láng: „létezni akarok”, „szenvédélyesen vágyom a legnagyobb lehetőségek elérésére”.

Sohase felejtsetek el, sem nevelők, sem diákok, sem ennek a szép városnak polgárai: ez az iskola egy álmot. Szabad kérem tőletek, hogy mostantól álmodjunk együtt tovább? Ez egy messzire kiterjedő és mégis a legmélyebből születő álmot.

Ha lehetőségem lenne hosszabban szólni hozzátok, a szívetekre beszélnék, és elárulnék egy titkot: Ez az egyszerű és mégis oly értékes kő a kápolnátkban egy másik kő üzenetét közvetíti felétek. Ez a másik kő pedig Jézus Krisztus, a szegletkő. Az ő közelében születtek meg az emberiség legszebb álmai. Pál apostol azt mondja: „Értéktelennek és szemétnak tartok mindent ahhoz az értékhez képest, amelyet számomra Krisztus ismerete jelent. Érte mindent elvettem, csak hogy Krisztust elnyerhessem”. Elnyerni Krisztust: ez az álmok álma, az embernek el kell érkeznie az isteni teljességre.

De térjünk csak vissza az iskola épületébe és annak is a szívébe, a kápolnába. Ott ragyog a maga lenyűgöző egyszerűségében Kalazancius álma. Ki az közületek, aki hajlandó az ő álmát továbbálmadni? Gyertek, kedves diákok, akik ebben az iskolában tanultok meg „álmodozókká” válni! A jövő megálmodása szép dolog és szükségszerű: legyen áldott a mi Istenünk, mivel álmodhatunk! Végezetül újra megismételtem: az iskola, az élet: álmot, és az álmok valóban ÁLMOK!

Köszönöm, hogy meghallgattatok!

1999. augusztus 25.

*Josep Maria Balcells SP
a piarista rend generálisa*

Emlékek az iskolaszenteselésről

MAJD AZ ÚJ ISKOLÁBAN

„Majd az új iskolában!” – mondogattuk egymásnak tíz évvel ezelőtt a Munkácsy utcai barokk és a Maros utcai barakképületben

töltött utolsó tanév során. Nemcsak akkor oldottuk meg ezzel a gondokat, amikor épületeink valamelyikében romlott el valami (például amikor leszakadt a mennyezetről a fénycsőtartó armatúra az egyik angol órán), vagy amikor a kollégium folyosóján tartottuk futásból a felmérést. Olyankor is ehhez a megoldáshoz folyamodtunk, amikor pedagógiai nehézségeink adódtak. Az új épülettől a háromfelé (a Munkácsy, Festő és Maros utca) szakadtságunk megszűnését, nagyobb egységet, kompaktságot vártunk.

Ugyanakkor féltünk is addig fontos jellemzőink elvesztésétől. A kicsibe zártság, kis területre szorítottság – úgy éreztük – a közelség és a gyakori találkozás lehetőségét adta, segített abban, amire akkor, a születés utáni években igencsak rászorultunk: hogy beszélgessünk, találkozzunk, sokszor és sokat együtt legyünk. Féltünk attól, hogy elvesz majd ez, s hogy nem lesz erőnk magunktól a találkozások, együttlétek alkalmainak megteremtésére. A régi helyeken a diákokhoz is közel éltünk. A barakképület szinte papírvékony falai csak vizuálisan választottak el minket egymástól órákon és szünetekben egyaránt. Ezt sem szerettük volna elveszíteni.

Voltak más félelmeink is. Tartottunk például attól, hogy a nagyságrendekkel nagyobb alapterületű intézmény fenntartási költségei túlságosan megterhelik majd költségvetésünket. Aztán féltünk attól is, hogy idegen környezetbe kerülünk a TESCO háta mögött, belvárosi világból lakótelepibe.

Az alaphangulat mégis az volt, hogy végleges helyünkre kerülünk, megszűnik az ideiglenesség, a vendégstátusz, felnőttek leszünk, saját otthon alapítunk. Izgalmas, félelmetes, de mégis

lelkesítő és számtalan új lehetőség ígéretét hordozó helyzet volt ez: életteli telis és az életről szóló.

AZ ÜNNEPSÉG

Jelentős esemény volt tehát a költözés. A mi életünkben annyira jelentős, hogy igazából a legkevésbé sem csodálkoztunk azon, hogy orszá-

gos, sőt világra szóló híre van az iskola átadásának és megáldásának. Természetesnek tartottuk, hogy jelen legyen rajta az akkori miniszterelnök, aztán Magyarország bíboros-prímása, a Piarista Rend római általános előljárója, Szeged vezetői, az összes rendtársak, tévé és újság, szóval ország-világ, mindenki.

Tudtuk és tettük a dolgunkat az ünnepség előtt. Úgy megszerveztük és elosztottuk egymás között a munkákat, mint-ha sokadszorra szerveznénk egyházi és világi méltóságokkal együtt ünnepelve iskolaavatást. Utólag különösnek tűnik ez, és az is meglepő, hogy ezt is mennyire természetesen tartottuk. Azt hiszem, ez is mutatja, hogy fiatalok voltunk, bátrak, merészek, vállalkozók.

Talán ez a fiatalos tudatlanság és tapasztalatlanság is szerepet játszott benne, de egyértelműen és határozottan úgy döntöttünk, hogy nem lesz VIP-ebédlő és VIP-kaja, hanem mindenkit meghívunk egy pohár borra, sörré és egy kis harapnivalóra. Így esett, hogy a miniszterelnök is műanyag pohárból kortyoltta a sört (ráadásul frissen érettségizett diákjaink koccintásra is rábeszélték, arra a kitalált felmentésünkre hivatkozva, miszerint mi, piaristák sörrel is koccinthatunk, mert részt vettük a szabadságharcban). Később visszahallottuk, hogy igen jó benyomást tett ez az egyszerűség a miniszterelnökre, és dicsért minket, hogy tudjuk, mire kell, mire pedig nem érdemes költeni a pénzt.

A FA

Az udvar közepére egy platánfát tervezett a kertészmérnök. A korabeli fényképeken látszik, milyen kicsi volt ez a fa, alig embermagasságú. Kicsi, sudár (vagy inkább vékony), de mégis büszke és öntudatos. Tapasztalanságból is az, de nem állt neki rosszul soha ez a magabiztos büszkeség. Az első perctől kezdve uralta, vagy talán inkább meghatározta az udvart és az egész iskolát. Karaktert adott neki, középpontot kínált.

Tíz év alatt nagyot nőtt ez a fa. Legfelső ágai kikandikálnak az iskolán túli világra, de nem kívánczik el innét, és a figyelme sem fordul el innen, ha ki-kitekint is néha. Már nemcsak büszke, hanem árnyat is ad. Szótlanabb lett, legalábbis kevésbé harsány. Az, hogy van, erőteljesebb annál, mint hogy a létét jeleznie is kellene bárkinek.

Milyen lesz, ha öreg lesz? Lehet, hogy fog zavart okozni a gyökereivel, például felnyomja az udvart a betont. Vagy újabb ágait kell lenyenesni alul, mert már nagyon lelóganak. Arra vagyok kíváncsi, mikor másszák meg először gyerekek.

*Urbán József SP
tartományfőnök,
iskolánk akkori
igazgatója*

Emlékrekonstrukciók 6 tételben

a szegedi piarista iskola tízéves (289 éves) születésnapjára

1. Franciahány

Talán 1995 eleje volt, csípős, havas, ködös februári nap. A rókusi temető és a négyemeletes panelházak között fiatal sarjadékkal sűrűn benőtt senkiföldje, kiserdő. Lábunk alatt a lakótelep-építésből származó betontörmelékek, építőanyagok. Valaki szerint belvizes tó volt itt régen. Jelenits úr (svájccisapkában) és László Tamás (az akkori piarista főépítész) kissé bizonytalanul törnek utat a bozotosban: valahol errefelé kell lennie. Varjak kárognak a magasban, hideg van.

2. Felsővárosi rendház

Emeletes barokk kolostorépület a plébániatemplomhoz ragasztva, pompás, boltozatos ebédlőterem az emeleten, vidám piarista atyákkal ebédhez készülődünk: Kovács Mihály plébános úr, Kálmán bácsi és a fiatalok a vendéglátók. Finom az ebéd és a bor, meleg van. A konténeriskoláról folyik a szó. Az otthonos, jól berendezett múlt és a bizonytalan, ismeretlen jövő egymás mellett. Ezért érdemes piaristának és építésznek lenni. Indul az új iskolaegyüttes meghívásos tervpályázata.

3. Pályázat Miskolc és Budapest között

Váratlanul ért volt osztályfőnököm, az akkori tartományfőnök úr felkérése, és nagyon komoly volt a pályázók névsora. Addig – majd két évtizeden át – Miskolcon éltünk és dolgoztunk egy szoros építész közösségben, talán ott is a piaristaság titkát kerestem. De egy idő után szükségét éreztük a váltásnak, és családommal éppen visszaköltözöbben voltunk. László Tamás pályázati kiírása szíven ütött komplexitásával és maximalizmusával. Szinte kisvárost kellett tervezni templommal és rendházzal, gimnáziummal és általános iskolával, esetleg óvodával, tornacsarnokkal és szabadtéri sportteleppel, színházteremmel, művészeti műtermekkel, kollégiummal és étteremmel, nagy konyháüzemmel, haszonkerttel, karbantartó műhelyekkel, raktárakkal, játszótérrel, parkkal. Mindenesetre a terület megvolt hozzá, és mi – Madzin Attila kollégámmal – néhány hétre alámerültünk a képzelet birodalmába.

4. Iskolaépítő a rendházi szobában

A Mikszáth téri rendház első emeleti szűk, hátsó folyosóján (ahol a helyiségek a tornateremre néznek) idegesen és összezsúfolódva várakozik a tizenhárom legnagyobb magyar generálkivitelező vállalat képviselője (nem tudták biztonságos helyen hagyni BMW-iket). Bent a csöppnyi irodában (ami egyben lakótér is) Fórián Szabó Zoltán, az egyszemélyes Piarista Kht igazgatója (egykori fizikatanárom) egyenként elemzi az öt-hatszáz oldalas ajánlatokat, és sorban fogadja a delegációkat. Később végig is látogatjuk őket, megnézzük telephelyeiket, műhelyeiket, irodáikat. Nagyon megfontolt döntést hoz, ami később tökéletesen beválik: a győri Integrál szép munkát végzett, ki is tüntették őket a végén.

5. Az építés drámája

Az egykori szegedi Piarista Palotáért kapott kárpótlási összeg behatárolta a lehetőségeket, és ez – mint mindig – most is komoly feszültséget okozott az építkezés folyamán, és utána is. Menet közben megnöveltük a tornaterem méreteit, a tanulmányi szárnyak szintszámát, változtattunk a kollégium tervein. Pedig a templom nem is ebből a keretből, hanem a püspök úr beruházásában épült egy évvel később. Burkolatok, fűtés, világítás, napkollektorok, konyha-technológia, stb. Mire minden helyiséget berendeztünk, jelentősen túlléptük a büdzsét. Pedig Hámosi Judit és Maros Tamás, a két érzékeny belsőépítész igazán visszafogta magát, és mindenhol kreatív, de olcsó megoldásokat kerestek. Sokat köszönhetünk az építésvezetőnek, Klujber Ferencnek, aki idővel még saját főnökeivel szemben is megvédte az épületet. Nagyon akarta, hogy jó legyen.

6. Be-avatás

A tíz évvel ezelőtti ünnepélyes iskolaszentelés után bemutattak a piarista generálisnak, aki spanyol származású, és saját bevallása szerint művészi hajlamú ember volt. Végig-sétáltunk a folyosókon és a termekben, majd őszintén gratulált az építészeti színvonalhoz. Aztán hirtelen megállt, felém fordult, és szinte indulatosan megkérdezte: „Miért nem csináltak egyszerűbbet, sokkal egyszerűbbet? Bízbanak jobban az anyagban. Annál szebb nincs, mint az anyag önmagában, a maga helyén...” Sokat tanultam tőle.

Golda János építész
iskolánk tervezője

„Magasztalja lelkem az Urat”

Szeretném veletek megosztani, hogy tíz évvel ezelőtt, az iskola megáldásakor milyen érzések töltöttek be.

Meg kell emlékezni arról, hogy 1950 júniusában éjszakánként a különböző rendházakból elhurcolták a szerzeteseket és internálták őket. Így tettek szegedi rendházunk tagjaival is. Mi, akkori kispapok a budapesti rendházban ugyancsak vártuk, hogy mi is fog történni a pesti ház tagjaival. Benünket nem hurcoltak el, de augusztus végén közölték, hogy a kb. 250 piarista szerzetesből 50 maradhat rendi keretben – a meghagyott két négyosztályos gimnázium – működtetésére, a több mint harminc rendi növendék közül pedig tizennégy. Sík Sándor, az akkori rendfőnök igyekezett a kispapokat egyházmegyes szemináriumokba elhelyezni, hogyha már piaristák nem lehetnek, legalább majd mint papok tudják a magyar ifjúságot a „pietas

et litterae” szellemében nevelni. Azt is lelkünkre kötötte, hogy – ha nem is tudunk már örökfogadalmat tenni a rendben – legyünk hűségesek piarista hivatásunkhoz. Így én is csak 39 évvel később, 1989-ben a rendszerváltás után tehettem ezt meg, és 1991-ben térhettem vissza a piarista rendbe.

1991-ben jött Magyarországra II. János Pál pápa, aki beszédeiben nagyon erőteljesen hangsúlyozta, hogy „újra kell evangelizálni” a magyar népet. Ugyanebben az évben, 1991-ben a magyar rendtartomány újraalapította a Dugonics András Piarista Gimnáziumot, és augusztus 25-én, Kalazanci Szent József ünnepén megkezdődött a 228. tanév – meglehetősen nehéz körülmények között, hiszen régi iskolánk épületét nem kaptuk vissza. 1995-ben a rendtagok megválasztottak tartományfőnöknek, s így az új, építendő iskola alapkövét, már nekem

kellett megáldanom s az alapító okiratot benne elhelyeznem. Ez is hihetelen örömmel töltött el.

1999-re felépült az új iskola (Golda János építész, volt diákunk terve alapján) s ennek felszentelését Paskai László bíboros, prímás (volt diákunk) végezte az akkori piarista generális Josep Maria Balcells, Gyulay Endre szeged-csanádi püspök, az akkori miniszterelnök, Orbán Viktor, rendtársaink és velünk együtt ünneplő tanítványaink és barátaink jelenlétében.

Szavakkal azt én nem tudom kifejezni, amit akkor éreztem. A Magnificat sorai jutottak eszembe: „Magasztalja lelkem az Urat, és szívem ujjong üdvözítő Istenemben. Csodát művelt erős karjával: a kevélykedőket széjjelszórta, hatalmasokat elűzött trónjukról, kicsinyeket pedig felmagasztalt!”

Kállay Emil SP
1999-ben a magyar piarista
rendtartomány főnöke

Sok évtized után az első tíz év

Sokan voltunk, akik az öreg kegyes atyák iskolájába jártunk itt Szegeden. Sík Sándor egyik tanítványa hozta meg, mint miniszter az egyházi iskolák államosítását. Az osztályunk pont akkor érettségizett.

A katolikus egyház épületeinek visszaigénylésének tárgyalásait rám bízta a Magyar Katolikus Püspöki Kar tagjai. Egyik piarista épületet tárgyalva jeleztem a tartományfőnök atyának, a régi iskolát nem tudja az egyetem visszaadni, de kárpótlást lehet kérni. Elindult ezen a pénzen az építkezés, és nagyon szép modern iskola lett. Szellemem nagyon hasonlít a régihez, remélhetőleg igaz keresztény emberek kerülnek ki, akik megállják a helyüket nem csak az egyetemen, hanem a társadalom bármelyik területén épp úgy, mint a családi életben is. Öröm, hogy oly sok kulturális és lelkipásztori rendezvény is helyet kap. Nagy vágy élt bennem, hogy e városrésznek és az iskola és internátus növendékeinek legyen temploma. Közös akarattal azt is elértük, hogy megvalósult.

Már csak elegendő számban kell piarista atya, lelkes, képzett és hithű világi tanár, alkalmas és kellő számú növendék. Remélem a magyar népnek jól felkészült vezetői és segítői kerülnek ki innen. És azt is remélem, hogy a régi hagyományokhoz híven számos papi hivatás is elindul e falak közül.

Jézus áldja, Mária oltalmazza ezt a nem kis jelentőségű intézményt! Legyen méltó az előzőkhöz!

Gyulay Endre püspök
1999-ben a szeged-csanádi
egyházmegye vezetője

Desde Peralta de la Sal, lugar de nacimiento de San José de Calasanz, envío un afectuoso saludo a los lectores de PIAR-FUTAR - estudiantes, padres y madres, profesores/as - en el décimo aniversario de la inauguración del nuevo edificio de la escuela.

Con mis mejores deseos para todos/as

Pedro Aguado Sch. P.

21. Julio de 2009

A piarista rend új generálásának üdvözlete:

Peralta de la Salból, Kalazanci Szent József szülőhelyéről küldöm szívélyes üdvözlétemet a Piár Futár olvasóinak – tanulóknak, édesapáknak, édesanyáknak, tanároknak és tanárnőknak – az új iskolaépület felszentelésének tizedik évfordulóján.

A legjobbakat kívánva mindenkinek

*Pedro Aguado Sch. P.
2009. július 21.*

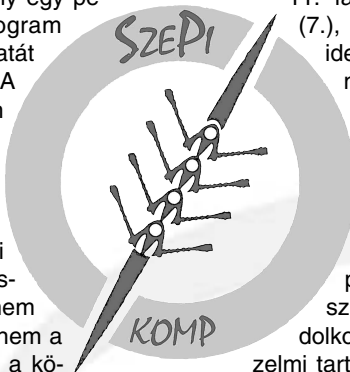
Mahatma Gandhi:

Ha igazad van, megengedheted magadnak, hogy megőrizd a nyugalmad. Ha nincs igazad, nem engedheted meg, hogy elveszítsd.

SZEPIKOMP

Állandó rovat indul a Piár Futár hasábjain, amely egy pedagógiai program megvalósulási folyamatát mutatja be. A SZEPIKOMP cím metafora, utalás arra az eszközre, amely segíti a gyereket járni, úgy mint az iskola: módszereivel ösztönzi a hatékonyabb tanulásra. A tudás bátyja nem a túlsó parton van, hanem a folyón való átkelés az a közös erőfeszítés, amely nemcsak egyéni, hanem a tanulócsoporthoz és a segítő pedagógus munkájának eredménye. A logó kifejezi, hogy a szegedi piarista iskolai közösség munkája, eredménye az előre haladás, a célra tartás és a célba érkezés. A tanulási folyamat nagyobb részben a diák egyéni felelőssége és szándék kérdése.

A 2009-2010-es tanévben a TÁMOP 3.1.4. támogatásával felmenő

rendszerben matematika (7. évfolyam, 11. fakultáció), informatika (7.), szövegértés (7.b, 8.b), idegen nyelvi (angol 7. és német kezdő 10. évfolyam), életpálya (11.b) kulcskompetencia bevezetése kezdődik meg. A kompetencia az ismeretre, az adottságra és a képességre alapul, egyszerre megismerő, gondolkodási, szociális és érzelmi tartalom. Maga a fogalom

új, de a benne kifejeződő komplex nevelési értékei a kalazanciusi hagyományokban is megtalálhatók. A tanulócsoporthoz közössége önmagában is a tanulási folyamat olyan meghatározó eleme. A cél az, hogy a diákok ön-kontrolja, felelősséggé vált tanulási igénye, viselkedése, kooperációja többletet ad az egyéni munkához, azaz közös tevé-

kenységként, élményként nagyobb tudást eredményez.

A felsorolt pedagógiai értékek megvalósulásához eszközöket nyújt a program azzal, hogy sok pedagógus kap támogatást továbbképzés elvégzésére. Újszerű, diákmunkára alapuló óraszervezési eljárások gyakrabban valósulnak meg. Több tantárgy pl. biológia és kémia egymást váltogatva kerül tanításra. Az iskola a 7-8. évfolyamon csoportbontással (pl. hittan, magyar, matematika az eddigi idegen nyelv, informatika és rajz mellett) segíti a munkát. Beépült az órarendbe a tanulásmódszertan a 7. osztályban. Megerősíti a támogatás az eddig csak iskolánkra jellemző jó gyakorlatokat (pl. brühli tetsvércapcsolat - idegen nyelvi hét; Zöldár; Tevékeny Szeretet Iskolája; Piarista Üzleti Program; Fedezzük fel Szegedet! helytörténeti projekt stb.) is.

Károlyi Attila
igazgató-helyettes

A KOMPETENCIA KIALAKULÁSA ÉS ÖSSZETEVŐI

Kognitív alapú környezet befolyásoló, megváltoztató tulajdonság.

Alkalmasság, ügyesség.

Si kerélmények nélkül nem alakul ki.

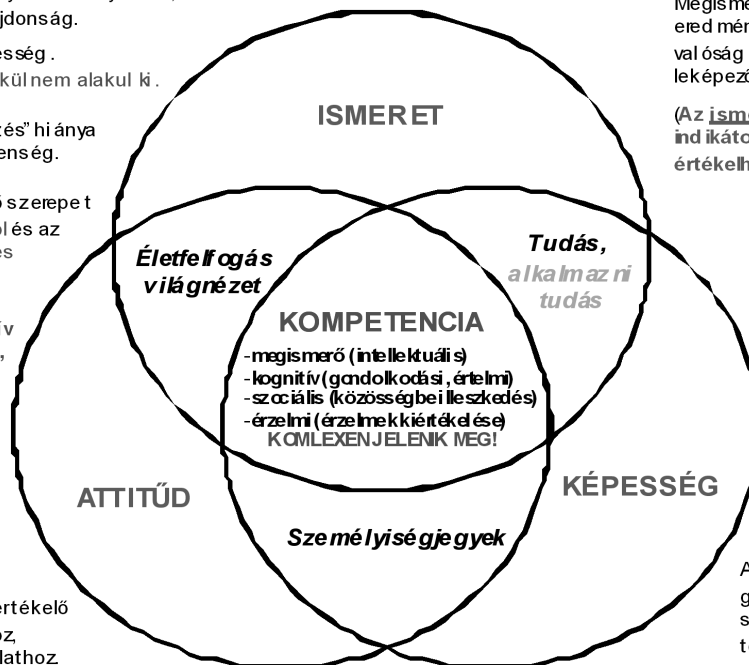
A „kompetenciaérzés” hiánya a tanult reménytelenség.

Növekedése döntő szerepet játszik az önkontrol és az autonóm viselkedés kialakulásában.

(Jellemzői objektív módon mérhető, értékelhető k.)

Tartós beállítódás, értékelő viszonyulástárgyhoz, személyhez, gondolathoz „Tetrekészség”

(Az **attitűd** nem mérhető közvetlenül, értékelése szubjektív!)

Megismerési folyamatok eredményeként az objektív valóság (rendszerének) leképeződése a tudatban.

(Az **ismeret** jellemzői, indikátorai mérhető k, értékelhető k.)

Adottságokból tevékenység gyakorlásával fejlesztett személyes tulajdonság, amely tevékenységek végzésében nyilvánul meg.

(A **képesség** jellemzői, indikátorai mérhető k, értékelhető k.)

kompetencia – performancia lehetőség és alkalmazás

Mahatma Gandhi:

Fájdalmasan tudatában vagyok tökéletlenségeimnek,
s ebben a megismerésben rejlik minden erőm.

PIÁR FUTÁR

Légy résen!

Gondolom, már sokat hallottatok a cserkészekről, de még nem eleget! Ettől a tanévtől kezdve a Piár Futárban olyan beszámolókat, cikkeket olvashattok majd, melyek segítségével még közelebből ismerhetitek meg a cserkészeket. Megtudhatjátok, mi mindennel tölthetitek napjainkat egy táborban, év közben milyen programokat szervezünk, és arra is fény derülhet, hogy miért is szeretjük azt, amit csinálunk.

Az első számban két csapat tábori élményei kapnak nyilvánosságot. Olvassátok bátran!

Jó munkát!

Bauer Iván

25 KM TUTAJON...

Az 550. sz. Márton Áron Cserkészcsapat megtartotta nyári táborát, melyre igen hosszan készültünk. Ősztől kezdve gyűjtöttük a másfél- és kétliteres PET palackokat. Végül is kb. 25.000 db palackkal vágtunk neki az építkezésnek.

2009. június utolsó és július első napjai nagyon mozgalmasan teltek: ekkor kellett a tutajépítés helyszínére juttatni az összes flakont és faanyagot. Maga ez a művelet négy teherautó-fuvarral sikerült. Hála Istennek, nagyon sok szorgalmas és segítő kéz munkájával kezdődött már az előkészület is. Így aztán július 5-én, vasárnap már csak az utolsó kenukat kellett a makói marosstrandra eljuttatni. Két és fél nap gyümölcse volt, hogy 17 ember munkája nyomán elkészült a 10x10 m-es alakuló tér. Ez idő alatt kitapasztaltuk az építkezés és a tutajszállítás fortélyait. Szerdán érkeztek a fiatalabb táborlakók vezetőikkel, akiket a Vízipók Csodapók keretmesével vezettünk be a kristálypalota (tutaj) építés légkörébe. Ettől kezdve a napirend a következőképpen alakult: munkareggeli, délelőtti munka, munkaebéd, délutáni munka, esti munka, táborúzi munka. Így aztán nem véletlen, hogy munkatábornak nevezték néhány táborlakó gyülekezetünket. És

ez teljesen megalapozott vélemény volt. De azért akadt kikapcsolódásra is egy kis alkalom: sportvetélkedőként játszottunk lábtenegót, röplabdát, metát, mindemellett másztunk sörös rekeszeket

és sokat voltunk vízben. Vasárnap, a látogatós napon közel száz családtag, jó barát, segítő és érdeklődő jött el, hogy megismerjék az ekkorra már 75%-os készenlétkben álló táborot. De a fáradtság miatt jól jött, hogy hétfőn-kedden portyázni mehettek a táborlakók. Utána még egy kis hivatali ügyintézés rázta meg a lelkünket. A táborban négy alkalommal volt ÁNTSZ látogatás, két alkalommal rendőri ellenőrzés és egy vízi közlekedésrendészeti látogatás.

Pénteken indultunk el a tutajokkal. Az első kb. 15 km csodálatos békés csurgás volt a Szigetig. Délelőtt kilenc óra körül nagy élmény és komoly teljesítmény volt a kikötés, majd a tutajok felhúzása a Sziget belső ágába, ahol aztán elkezdődhetett a vidám lubickolás, főzés és a Sziget névadási ünnepe. A tutajon immár harmadik éjszaka aludtunk ekkor. Másnap kora reggel indultunk útnak Újszeged felé. A kikötés itt is kemény munka volt és ettől kezdve a szomorú bontás munkálatai kezdődtek. Az időjárás az egész tábor ideje alatt napsütéssel kedveskedett nekünk, de ekkorra már inkább pokoli volt a meleg. Nagyon sokat köszönhetünk külsős segítőinknek, akik darus teherautóval tették teljesíthetővé a bontást egy nap alatt. Mire az európai kiterjedésű viharos szél Szegedre érkezett, az utolsó kenu és ember is parton volt. Másnap, vasárnap a rendrakás és a végső simítások után közös ebéddel zártuk a nagyon kemény, fárasztó, de emlékezetes táborot. Köszönet mindenkinek mindenféle segítségért! Különösen is hálásak vagyunk a makói cserkészzel is-

merkedőknek és a helybéli öregcserkészeknek sok-sok áldozatos munkájukért, valamint a Dugonics András Alapítványnak anyagi támogatásukért. Nélkülük sem valósulhatott volna meg ez a tábor így!

És következnek jövőre a Kerületi Nagytábor...!

Laurinyecz Mihály

1507-ES SZÁMÚ ÁRPÁD-HÁZI SZENT MARGIT FILMSTÚDIÓ, VIGYÁZZ!

Nem vicc, a nyáron valóban összeállt Szeged város csupa cserkészéből álló stúdiója, hogy 11 forgatási napon szerepeljen vagy működjön közre. A helyszín Hollywood volt, fedőnéven Pilis hegység, Bányászúti rét.

Érkezésünkkor a házigazda, a piarista gimnázium egy öregdiákja, Zsigmond New Place fogadott bennünket. (Mint az köztudott, Hollywood összes színésze magyar származású, így senki se csodálkozzon, hogy Újhelyi Zsigmond néven is találkozhatunk vele.) Bemutatta a terepet: Sunset Boulevardot (ahol mi, színészek letelepedtünk), Hollywood Boulevardot (ahol a tábor nagy része zajlott), a Le Cid éttermet (ahol ötcsillagos ellátásban részesültünk), a Kodak Színházat (ahol minden este színvonalas előadásokat láthattunk) és nem utolsó sorban a Hírességek Sétányát, ahova minden reggel egy újabb filmcsillag neve került.

Az első nap sajnálatos módon elmaradt castingot a második napon pótoltuk be. Minden rendező kiválasztott magának pár színészt annak függvényében, hogy milyen stílusú filmet akart rendezni. Steven Spielberg (magyar nevén Spielberg Pityu) például a science-fiction stílust átadva más rendezőnek, a horrorban tette próbára magát nem kis sikerrel, de erről majd később.

Néha a sztároknak is szükségük van arra, hogy a bennük túltengő energiát kiadják magukból. Sajnos ezt sokan akkor teszik, amikor a

Mahatma Gandhi:

**Először megtúrnek téged,
később nevetnek rajtad,
később harcolnak ellened, majd győzől.**

lesifotósok a közelben, egy-egy bokor mögött elbújva várnak, kezükben fényképezőgéppükkel az adott sztár dühkitőzésére. Ezt megelőzendő a producer lehetőséget adott arra is, hogy egy paparazzi-mentes helyen egy „sárszumo” keretein belül kitombolhassák magukat a filmcsillagok.

Természetesen el is csendesülhetek ezután a színészek, és részt vehetnek egy taizé-i imaórán, ahol imádkozhattak szeretteikért, hisz a sztárok is emberek, még maga Chuck Norris is.

A díjkiosztó gálát megelőzi a cannes-i Filmfesztivál, melyen a stúdió minden színésze, statisztája, fővilágosítója, mellékvilágosítója, főhangosítója, mellékhangosítója, producere, rendezője, egy szóval mindenki részt

vesz. Hogy a fotósokat, riportereket kicselezzük, több részletben indult el a közel 100 fős stúdió. E hosszú útra kapták a filmcsillagok azt a feladatot, hogy szívük választottjának (szívük egy lapból választotta ki a választottja nevét) írjanak egy szerelmes verset, melyet a Kodak Színház legközelebbi interaktív (!) előadásán adnak majd elő. A színészeket közben a közelgő Oscar-díj kiosztó gála is lázban tartotta, de különösen az azt megelőző est, melyen minden stábnak a saját filmjét kellett előadnia.

Ez az alkalom is elérkezett, tizenégy felejthetetlen filmet láthattunk előben (!) a Kodak Színház színpadján. Az Akadémiai Bizottság tagjai közben árgus szemekkel figyelték a szereplők

minden mozzulatát, és vadul jegyzeteltek, hogy majd közösen bírálják a filmeket, és a mindenki által hon áhított Oscar-díjakat az azokra érdemes stáboknak kiosszák a másnap rendezett gálán.

Ezt rengeteg előkészület előzte meg. Az arra kijelölt személyek kidíszítették a díjkiosztó helyszínét, voltak akik finomságokkal készültek, mások produkcióval voltak hivatottak kápráztatni a népet. Minden stáb elnyerte azt a díjat, ami őket illette, beleértve az Arany Málna, vagyis a legrosszabb filmnek járó díjat is, tehát elmondhatjuk, hogy a forgatás eredményesen zárult.

Gábor Bence

Kerekezés az Ipoly mentén

Amolyan „búcsútúrára” jöttünk össze öten a meg- és „kiboldogult” 12. a osztályból; levezetni, kitekerni, kibeszélni a magunk mögött hagyott éveket, élményeket.

Már a kezdes is rendhagyóra sikeredett, hiszen még nem fordult elő olyan helyzet, hogy rajtam kívül mindössze Maki szállt föl a vonatra. Fodor Pityu Szatymazon, Bubi Kisteleken, Bonifác Félegyházán csatlakozott.

Budapest és Aszód érintésével Magyaránórnál szálltunk ki a vasparipából, hogy nekivágyjunk a Cserhát meghódításának. Igazi célunk „Görbeország” meghódítása volt, így nem meglepő, hogy Nógrád és az egykori Hont vármegyék területét járva ízes palóc beszéddel, valamint Madách és Mikszáth emlékhelyekkel találkoztunk. Már aznapra is jutott egy kis kultúrtörténet, hiszen az első megálló Mohorán volt. (A történeti hitelesség megkívánja, hogy megemlítssem: az első megállónk a vasútállomástól 5 méterre volt, amikor is az egyik kerékpárról leesett a lánc... Az utolsó szervizelés időpontját és a közlekedési eszköz tulajdonosának nevét fedje el a múlt jótékony homálya.) Szóval Mohorán

nem csak a Mauks kúria volt figyelemreméltó, hanem az evangélikus templom is, ahol egykor egybekelt Mikszáth Kálmán és Mauks Ilona. Külön csemege volt a XX. század egyik kiemelkedő színésznőjének, Tolnay Klárinak emlékháza. Innen Csesztvére tekertünk, hogy Madách emlékházát megnézhessük. Estére kicsit megáradva – de törve nem – megérkeztünk Balassagyarmatra, ahol a szaléziak vendégszeretetéét élvezhettük. Nyári szünet révén az egész oratórium rendelkezésünkre állt, így nehéz szívvel, de kénytelenek voltunk csocsózni egy kicsit. Másnap Szécsényen át Hollókőre kerekeztünk föl, ahol gyönyörű kilátás fogadott bennünket és majdnem fagyiztunk is... Harmadik napon eltekertünk az 1705-ös szécsényi országgyűlésnek helyet adó Pöstyénpuszta mellett, és kihasználva, hogy lassan azért

csak összenő, ami összetartozik, egy kis fahídon ugyan, de áttekertünk Felvidékre. Néhány kaptató után Alsósztrégova következett, ahol magyar már nem él, de őrzik és ápolják Madách emlékét. A sírja szépen ápolt, rendezett. Nógrádszentpéteren magam sem gondoltam volna, hogy egy kiváló állapotban megmaradt, XIV. századi erődtemplomra bukkanunk. Hasonlót inkább Székelyföldön és az erdélyi szászok körében láttam eddig. Szklabonya (Mikszáthfalva) felé akadt néhány olyan emelkedő, amin egyesek (és párszor kettesek is) bizony a tologatást választották, de igyekvésük nem volt hiábavaló, mert még éppen elcsíptük az emlékkiállítását,

ami nagyon szép és nagyon új volt. Estére újra Balassagyarmaton voltunk. Innen eredtünk neki az utolsó napnak. Drégelypalánkon keresztül vezetett az utunk végig az Ipoly mellett. Kemenécén vármegyeházát láttunk; hatalmas, elhagyott, gazban álló ribizlis-szedres területek mellett suhantunk el, de szerencsére nem olyan sebességgel, hogy ne tudtunk volna egy kis kóstolót a gyomrunkba tölteni... Letkésnél pihentünk egy nagyot a híd alatt, fürödtünk a

„hajózható folyóban”, Maki és Bubi szellemi irányításom mellett kifordítottak egy határkövet a vízből. Innen már csak egy utolsó nekiiramodás volt Esztergomig az út (apró érdekességként volt benne egy 3 km-es emelkedő...). Párkányban még jól leüvöltött bennünket egy vérszlovák, hogy miért mondjuk a fővárosunkat Budapestnek, mikor az helyesen „Budápestá”... Ezzel a nem túl kellemes élménnyel tekertünk át a Mária Valéria hídon, ismét megállapítva, hogy erről az oldalról nézve a bazilika és a vár is sokkal szebb.

Kánikula, emelkedők, de egyben sok-sok vidámság, jó szállások, szép épített- és természeti látnivalók tarkították utunkat, és nagyon kellett még ez a pár nap együttlét. Köszönöm Nektek, Skacok!

Papp Attila of

Szélel bélelt vakáció

Az idei nyáron a 11.b egy kis csapata már másodsorra látogatott el Balatonakaliba, hogy egy szép hetet a vízen száguldozva töltsön el. Nem, nem motorcsónak tanfolyam indult, hanem annál valami jóval izgalmasabb: vitorlástábor. Ilyenkor egy kicsit megfordul a kocka, mivel a jó idő és a viharmentes nyár helyett éppen az ellenkezőjét kér-

jük az égiektől: minél szelesebb az idő, annál jobb, és ha még egy kis vihar is van, akkor legalább az adrenalin is nő, no meg a koncentráció, mivel ilyenkor a fénysebességet megközelítő értékkel csap át egyik oldalról a másikra a vitorla, és ha az ember nincs résen, akkor szerezhet pár púpot a fejére, elég csak engem példaként felhozni....

Szerencsére idén meg is adatott a jó erős szél, és ennek következtében a gyakran félméteres hullámok is. Így idén immár a félprofi szegedi különítmény éles körülmények közt tapasztalhatta, mi is az az igazi hátszél. Maga a tábori közösség tavalyról már összecsiszolódott, így idén már az egész tábor alatt felhőtlen volt a hangulat, bár sokszor ez csak a közös horkolásban nyilvánult meg, ugyanis az egésznapos vitorlázás és nap eléggé elszívja az ember energiáját. Ám a végső megmérettetésre felszívtuk magunkat, és a kétfős hajóosztályban sikerült az ezüstérmét megszereznünk! Ha így haladunk, jövőre talán a vízi jogsí is megszerezhető....

Csonka Dániel—Forgács Mihály—Sipka Bence

Barátok Útja

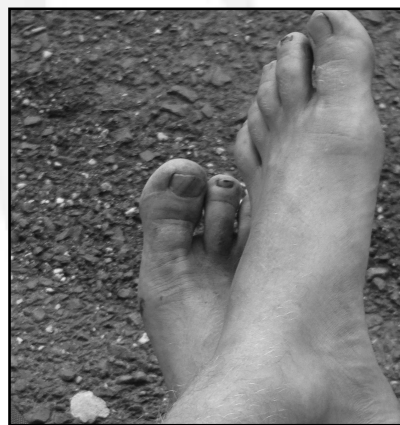
Apropó: idén húsz éves a Magyar Köztársaság. Vegyes érzelmek... A hazáját, nemzetét mindenki szereti. Induljunk innen és egy mise után a Bazilikából az Országházba. A Szent Korona köré. Méltóságátjeljesen. (Szili Katalin intézte el nekünk. Respect.) Emelkedjünk tovább északra a hegyek közé. Sokat gyaloglunk. Ázunk is. Fáradunk. Mállanak a falak. Van egy kis vized? Kérsz ropit? Vigyem a táskád? Lédec, Ghimes, Nyitra. Helyi magyarok. Örülnek nekünk. Helyi szlovákok. Kedvesek. „Az egynyelvű, egyszokású...”, hogy is van ez? Miért is? Misse. Hosszú, de megéri.

Férfiasodás, nőiesedés. Győr. Apor püspök. Zárómise. Jaj, még ne.

De. Hej Jancsika, Jancsika, miért nem nőttél nagyobbra...

Jövőre, velünk, valahol máshol.

Hertelendy Anett

Prenovíciusaink bemutatkoznak

Szabó Gábornak hívnak, s tavaly érettségiztem a kecskeméti Piarista Gimnáziumban. Különbözőn orgoványi vagyok. Talán éppen e vidék változatos élővilágának köszönhetően a biológia, főképp a botanika és zoológia iránti érdeklődésemet. Emellett meghatározó volt az életemben a papi hivatás is, mely elég korán, már kisiskolás koromban felébredt bennem. A tanársághoz később kaptam kedvet, hetedik osztályban, amikor elkezdtem a természettudományos tantárgyakat tanulni. A tanári hivatásomat fizika-kémia szakos tanárom „ápolgatta”, és ő ajánlotta nyolcadik osztályban, hogy a kecskeméti piárba jelentkezsek. Korábban nem nagyon tudtam elképzelni, hogyan is lehetnék én egyszerre pap és tanár, aztán a piárban megvilágosodtam: a csodálatos papi és csodálatos tanári hivatást a piarista szerzetesi élet egyesíti magában. Így tizedik osztályban elhatá-

roztam, hogy érettségi után a piarista rendbe jelentkezem. Nyár végén költöztem le ide, a szegedi rendházba, melyet izgalommal vártam.

Időm nagy részét a teológiai tanulmányok fogják lekötöni. Ennek ellenére az iskolai és kollégiumi életbe is igyekszem minél jobban belefolyani. Fontos feladata még egy jelöltnek, hogy hit- és imaéletét, valamint önismeretét elmélyítse. Ez utóbbiakat a legalapvetőbb feladataimnak tekintem.

Vass Bálint vagyok. Az a választásom, hogy a piarista rendbe lépjek be, a legtöbb ismerősömet nem lepte meg. A budapesti piaristáknál végzett tanulmányaim idején már megszületett bennem a meggyőződés, hogy Isten papnak hív engem. Ugyanakkor mindig szerettem volna tanítani is, illetve nevelői munkát folytatni. Bennem leginkább a számtalan, perspekti-

va nélkül tengődő vagy szükséges segítő támasz nélkül hagyott fiatal pendített meg egy olyan benső húrt, mely az ő szolgálatukra hívott. Egyes, nyáron végzett önkéntes munkákat is e területen vállaltam. Így végeztem gyakorlatot egy lille-i, szociálisan a társadalom peremére szorult fiatalokat foglalkoztató intézményben, illetve Indiában, ahol egy szakmunkásképzőben dolgoztam kísérőtanárként. Mindkét említett helyen szalézi szerzetesek vezetésével dolgoztam. Nem csoda tehát, ha azt mondom, hogy a piaristákkal szemben ez utóbbi rend foglalta el a legelőkelőbb helyet döntésem ringjében. Hogy a piarista lelkeség és küldetés mennyire ölt majd testet vágyaimban, most fog körvonalazódni az idei tanévben, melynek során, köszönhetően teológusi végzettségemnek, be leszek dobva tanárként már a mélyvízbe is. Örömmel és izgatottan várom, mit fog hozni ez az év...

Meglátszik rajtad!

Bármerre megyünk kis hazánkban, mindenütt találkozhatók egykori vagy jelenlegi piarista diákokkal, akik bár az élet más-más területein találták meg hivatásukat, boldogulásukat, öntudatosan vallják: jellemük, világlátásuk alakulásában a család mellett a piarista iskola volt meghatározó. Ez a közös tudat válik közösségi tudattá mindazokban, akik a kegyes iskolák padjait koptatták, koptatják. Erre a közösségi tudatra építettünk, amikor egy olyan vállalkozást indítottunk útjára, mely piarista címmel, emblémával ellátott termékeket kínál vásárlásra. Igyekszünk minőségi, mégis elérhető árú ajándéktárgyakat forgalmazni.

A bolt internetes áruházként működik, hogy az ország minden részéről el lehessen érni. Regisztrálni érdemes, mert a rendszer a továbbiakban megőrzi az adatokat és kedvezményes árú vásárlásokat engedélyez. Természetesen a szegedi piarista iskolában lehet személyesen is vásárolni.

Egyelőre ruházati termékek, és különböző kiadványok kaphatók, de már folyamatban van tanszerek, túrafelszerelések, egyéb használati tárgyak gyártása is. Szívesen fogadunk persze ötleteket is.

A piarista ajándékboltot a Piarista Rend Magyar Tartománya tartja fenn, telephelye, raktára pedig szegedi iskolánkban van.

A bolt honlapja a www.bolt.piarista.hu címen érhető el.

PIARISTA
AJÁNDÉKBOLT

bolt.piarista.hu

madarat tolláról...

Egészségünkre!

Ismét itt az ősz. Én nem értem, hogy is van az, hogy a nyár ilyen gyorsan elszáll. Lassan ismét megszokjuk, hogy korábban kell kelniünk és úgy általában rendszeresebb életet élünk, amiben fontos szerepet kap a tanulás. Remélem mindannyian tartalmasan töltötték a vakációt, volt időtök a pihenésre és a lemerült tartalékok újratöltésére.

Az új tanévben az orvosi rendeléssel kapcsolatban is lesz egy kis változás. Mint tudjátok, az iskolában felmerülő egészségügyi feladatokat a védőnő és az iskolaorvos (vagyis én) együttesen látják el. Szekeres Éva, a védőnő kedden és szerdán áll rendelkezésetekre a gimnáziumban, jómagam csak szerdai napokon vagyok itt, illetve december végéig a Karolinába kell helyettesítenem, minden második héten. Utána reméljük, visszaáll a régi rend.

A hét többi napján más iskolákban dolgozom, (Deák Gimn., Csonka Szakközépiskola.) Vészhelyzetben ilyenkor is elérhető vagyok.

Szeptemberben a nyolcadikosok kapnak fertőző májgyulladás ellen védőoltást, és ebben a hónapban kell a testneveléssel kapcsolatos felmentéseket is intézni. Újdonság lesz a 16 évesek kötelező szűrővizsgálata (az úgynevezett egészségügyi érettségi vizsgálat). Erről majd értesítést kapnak az érintettek. Az iskolavezetéssel gondolkodunk elsősegélynyújtó tanfolyam beindításán. Kérem, akit érdekel, jelezze a védőnőnél, hogy felmérhesük, van-e rá igény. Ha szerepel a terveitek között jogosítvány megszerzése, hasznosak lehetnek ezek az ismeretek.

Emlékeztetőül megemlítem, hogy az ilonadenes@hotmail.com írhattok bármilyen problémákkal kapcsolatban.

Mindannyiótoknak jó egészséget és eredményes új tanévet kívánok!

*dr Dénes Ilona
iskolaorvos*

Mahatma Gandhi:

**Hitünknek valljuk, hogy a megtorlás a lét törvénye.
Holott létünk törvénye: önmagunk legyőzése.**

PIARFUTÁR

Újdonságaink

SZEPI – KÉP

☛ **CSEH TAMÁS FILM (2000)** – és még sok egyéb felvétel hang- és videótárunkban az augusztusban eltávozott énekestől...

☛ **HÉT ÉLET – amerikai dráma, 2008** – Az ember nem nagyon szokta meg az adóellenőrkötől, hogy egyszer csak felbukkannak a semmiből és valami jótettet hajtanak végre, amitől rendbejön egy másik ember élete. Még ha Will Smith játssza a fickót, akkor se érthető a dolog, pláne ha még a motivációit se tudjuk. Szóval igencsak felébreszti a kíváncsiságot a "Hét élet" alaphelyzete. - Nekem igen tetszett - azóta is próbálom helyretenni magamban a látottakat...

☛ **NULLADIK ÓRA – amerikai vígjáték, 1985** – Egy hideg szombat reggel öt diák tölti büntetését az előkelő középiskola könyvtárban: a jó sportoló, a punk, az úrilány, a családi gondokkal küszködő tolvaj és az iskola esze, a csodagyerek. A nap folyamán ez az öt, szinte idegen ember ráébred arra, hogy sokkal több bennük a közös, mint azt valaha is álmodták. Alaposan megismerik egymás összes problémáját, de ami a legfontosabb, nagyon sokat tanulnak saját magukról. Az első, ami összehozza a társaságot, a megvetés, amit a dékánnal szemben éreznek, aki kimérte rájuk a büntetést. Kezdetben mindenkinek az idegeire megy a bezártság, és egymást kezdik gyötörni, ideiglenes szövetségeket képeznek, közös ellenséget keresnek, percről percre változik a csoport dinamikája. A nap folyamán mindannyian rájönnek arra, hogy ők is az előítéletek rabjai; s nemcsak szót érteni tanulnak meg a másikkal, hanem odafigyelni a másik problémáira is.

☛ **SAN JOSÉ DE CALASANZ** – Rendalapítónk életéről szóló dokumentumfilm. Igazgató úr hozta a nyári peraltai káptalanról...

☛ **A BAJNOK – amerikai filmdráma, 1979 – Franco Zeffirelli filmje.** – Billy állandóan úton van fiával T. J.-vel, és bokszolással keresi a kenyerét. Ám egyszer csak feltűnik a színen volt felesége, Annie, aki közli vele: vissza akarja szerezni a fiát. Annie újra férj-

hez ment és társadalmi helyzete jelentősen megváltozott. Azt szeretné, ha T. J. is jobb körülmények között élhetne. Billy viszont ragaszkodik a fiához és ezért úgy dönt, jó útra tér, kemény edzésbe kezd, hogy homokzsák helyett minél sikeresebb sportoló váljon belőle.

☛ **ÁDÁM ALMÁI – dán-német vígjáték, 2005 – Anders Thomas Jensen dogmafilme!** – Az újnáci Adamot 12 hét közmunkára ítélik. A büntetést a jólelkű pap, Iván közösségében kell letöltenie. A csupa furcsa alakból álló társaság kíváncsian tekint a jövevényre, akinek célja felforgató jellegű: a paplak kertjének büszkeségét, az alfafát veszi célba, almatortát akar sütni. Ám hiába Ádám eltökéltsége, az alfafa termése ki van téve a madarak és a kukacok támadásainak, ráadásul villám is sújtja. Iván úgy véli, az ördög packázik velük, Adam szerint viszont mindez Isten műve, hiszen a gonosz talán nem is létezik.

☛ **AZ ÉLET EGY CSODA – szerb-francia romantikus vígjáték, 2004 – Emir Kusturica díjnyertes filmje.** Zenéjét is részben ő szerezte...

☛ **BARLANGEMBER – amerikai vígjáték, 1981. – Főszereplő: Ringo Starr, a Beatles egykori dobosa. Kultuszfilm!** – A barlanglakó Atouk beleszeret Lanába, a törzsfőnök, Tonda, asszonyába. Atouk nem egészen érti a közösség rettegő világ-szemléletét. Nem akar örök félelemben és rejtőzködésben élni. A férfit ellenállhatatlanul vonzza a külvilág és a kalandok. Lar nevű barátjával és egy számkivetett ősemberekből álló csoporttal együtt szembeszállnak a zord természettel. A férfi nem tudja elfelejteni Lanát, ezért hamarosan nyilvánvalóvá válik, hogy az összecsapás elkerülhetetlen Tondával.

☛ **Zarándokoljunk: CAMINO - színes magyar ismeretterjesztő filmsorozat a Szent Jakab útról...** – Megtanulunk járni – Nap-nap után – Ultreya! Csak így tovább! – Megyünk napra-nap – Találd meg önmagad! a fejezetcímek. Ugyanez a téma egy másik csapattal: Szabados Tamás és barátainak útja 2004-ben.

☛ **RICHÁRD NYOMÁBAN – AI Pacino dokumentumfilm vallomása Shakespeare-ről, 1996** – Az izgalmas és játékos szellemi kalandot ígérő film vallomás a színészetről, a szakmáról és hivatásról, a legnagyobb amerikai sztárok tolmácsolásában. Az utca emberének tudatában Shakespeare ódon iskolai tananyag. Ez a rendhagyó filmes átirat segít elosztani a tévhitet.

SZEPI – HANG

Prózák:

Egy sorozat, mely tartalmas-értékes gondolatokat közöl:

♫ **TÉR-IDŐ - DARWIN 200 ÉVE**
Tér-Idő - Halált játszom magamba szépen - Gondolatok a játékról

Szerkesztő-műsorvezető: Várkonyi Benedek

1. rész: Miért játszik az ember? – *A képzelet világa - gyerekek játékban: mit mond a pszichológus. Gombolyag és labda - játszó állatok - mit mond az etológus.*

2. rész: Saktábla és internet. – *A régi jó világ játékeitől a számítógép rideg világáig. Társasjáték vagy magány. Nyerőgép, lottó - a játéksenvedélyről.*

3. rész: Játék-e még a sport? – *Olympiától a korszerű doppingszerekgig. A tőzsdéző és a spekuláns - a pénz játéka.*

4. rész: Játék és művészet. – *A színész világa, a zenész és hangszere. A képzelet világa: a regény mint játék.*

Tér-Idő - Elmetánc - A hangulatza-varoktól a tudathasadásig

Szerkesztő-műsorvezető: Esti Judit

1. rész: Az örületen innen és túl – *A zavart és az ép elme közötti különbségek, elváltozások az agyban. Tények helyett értelmezések, letagadott, eltorzított érzések a tünetek mögött.*

2. rész: Alkotó és alkohol az irodalomban – *Serkentik-e az alkotást az ajzó és nyugtató szerek, vagy a túlérzékeny elme tompítását szolgálják? Depresszió és agresszió a magánéletben, a művészetben és a társadalomban.*

3. rész: Szabad egy táncrea? – *A beteg és orvosa – A páciens és a terapeuta képzeletének és szimbólumainak összefonódása a terápiában. Közös küzdelem a beteg fantázia által teremtett rémalakkal.*

4. rész: Érzelmek iskolája – *A jutalmazás és büntetés körei az agyban. Gyógyít-e az önismeret? A pszichoterápia lényege. A változáshoz idő kell.*

♪ **Tanáraink a Rádiókban: A MENTÉS MÁSKÉNT TRIÓ** zenészeivel (Ivánovics Tünde - Fábri Géza - Lipták Dániel) készült interjú a Katolikus és a Kossuth Lajos Rádióban (MR1).

♪ **A KARAMAZOV TESTVÉREK 1-4** – Dosztojevszkij regényét, Makai Imre fordításának felhasználásával, rádióra alkalmazta: Albert Gábor. (Ragyogó) Szereposztás: Karamazov: Major Tamás, Dmitrij: Latinovits Zoltán, Iván: Darvas Iván, Aljosa: Ujlaky Károly, Katyerina: Kohut Magda, Grusenya: Balogh Emese, Sztarec: Ajtay Andor, Szmergyakov: Madaras József, Rakiyjin: Szersén Gyula, Földesúr: Zách János, Rendező: Török Tamás (1971)

Zene:

♪ **PAT METHENY GROUP - THE WAY UP 2005** – Jazz-szerető öregdiáktól kaptuk...

♪ **KOSBOR TRIÓ – PILINSZKY 2009** – Hamarosan a boltokban is kapható az új CD. Mi egy tisztelet-pédányt kaptunk belőle...

♪ **ANDRÉ RIEU AUSZTRÁLIÁBAN** – 2008. november 15-én André Rieu jött, látott és győzött. Egy este alatt megnyerte a melbourne-i közönség szívét, s egyben történelmet is írt: közel 40 ezer néző élhette át élőben a gigantikus show-t, a legnagyobbat, amit André Rieu eddig valaha is adott. A közismert melódiákhoz a háttérrel a schönbrunni kastély kulisszái biztosították: hatalmas báltermekben keringőző táncosok, aranyozott fogatok, lebegő énekesek varázsoltak romantikus bécsi éjszakát Rieu „második otthonába”, Ausztráliába. Közreműködtek: a Johann Strauss Zenekar, a Bécsi Imperial Balett, az Elmayer Tánciskola, a Stars on Ice és az Australian Federal Police Pipes and Drums & Friends.

♪ **CHURCHBEAT** – Sillye Jenő és Kovács Gábor: Keresztút

♪ Aki az amerikai zenét szereti, egy szép gyűjtemény: **100 COUNTRY GREATS**

♪ A régi zenét szeretőknak: **SZÉP**

RÉGI ÉNEKEK – A magyar művelődéstörténet számára kiemelkedő jelentőségű kiadvány 1651-ben jelent meg mint az első nyomtatott katolikus énekeskönyv. Jelen hangfelvétel, melynek tudomásunk szerint nincs előzménye, 20 népeket tartalmaz az egyházi év ritmusát követve, korabeli hangszerek kíséretével.

♪ Meghallgathatod **AZ ANGOL BE-TEG** film ragyogó zenéjét. – Nagyon szép, sok magyaros vonatkozással (Muzsikás, Sebestyén...)

♪ **KOTTÁK - ÚJDONSÁG!** (csak belső használatra!) – ezekről talán eddig nem is tudtál:

- **The Beatles Complete**
- **Muszty-Dobay: Gitáriskola és Csalamádék 1-4.**
- **Horváth Tibor: Gitáriskola**
- **CLASSIC THEMES** - A zenetörténet legjobb dallamai (Albinonitól - Lehárig) egyszerű leiratban, harmónia kísérettel... Igazi amerikai csemege... (És még sok más: *Oktatás/zene/kottaképek...*)

SZÉPI – KÖNYV

📖 **SCHAEFFLER, RICHARD: A VALLÁSFILOZÓFIA KÉZIKÖNYVE. OSIRIS, 2003** – A vallásfilozófia és teológia egyik nagy világtekintélyének számító német tudós modern alapműve, amely öt alaptípusban, nagyon érthetően, de tudományosan alaposan tekinti végig a vallásfilozófiák, a filozófiai teológiák, a lingvisztikai fordulat és a fenomenológia rejtelseit. Nemes Nagy Ágnes költői szavai ide vágnak: „Ne a mondhatatlant mondd, mondd a nehezen mondhatót!”

📖 **CZAKÓ GÁBOR: KILENCVENKILENC MAGYAR RÉMMESE. CZ SIMON KÖNYVEK, 2007** – A vitriolos tollú, remekül író katolikus közíró már négy kötetnyi hetvenhét magyar rémmesét szült szocialista és poszt-szocialista kis hazánk (rém)történeteinek bemutatására. Népmese. De általában nem nevetünk a végén. Keserűdes magyarhoni pirulák. Dedikálva!

📖 **SZEKSZÁRDI JÚLIA: ÚJ UTAK ÉS MÓDOK. GYAKORLATOK A KONFLIKTUSKEZELÉS TANÍTÁSÁHOZ ÉS TANULÁSÁHOZ. DINASZTIA, 2008** – A 13 éven felüli diákokhoz és -ről szóló könyv elején és végén szakszerű be- és levezetést olvasha-

tunk a témához (Általában a konfliktusról, ill. A konfliktuskezelés archetipusai, stb.), közben pedig tematikus csoportokban játékok, feladatok sorakoznak pl. az agresszió, normák, sztereotípiák, önismeret témaköréhez fűződően, gyakorlati tippekkel, ötletekkel fűszerezve. Hasznos!

📖 **DARVASI LÁSZLÓ: VIRÁGZABÁLÓK (REGÉNY). MAGVETŐ, 2009** – Azt mondják a kortárs irodalom figyelői, hogy odasüssünk, mert talán megszületett a nagy 21. századi Szeged-regény! Amelyben persze a 19. századi Bécs is, meg a magyar '48 rejtett arcai is felbukkannak, de a főszereplő Szeged. Pontosabban három férfi és a Nó Klára, és persze Gilagóg vajda. Óriási zűrös-csodás életmese ez, amelyben ugyanazon eseményekre a szereplők esetleg eltérően emlékeznek. De hajrá, Olvasó!

📖 **CSEH TAMÁS: HADIÖSVÉNY. DEE-SIGN, 1998** – Most 2009-ben halt meg Cseh Tamás. Elmentek vele a hetvenes, nyolcvanas, kilencvenes évek. De itt maradtak dalai. És itt ez az egyetlen regénye. Indiánregény, amelyet a dalnok évente ismétlődő bakonyi indiántáborai nyomán írt. Igazi indiánregény: John Colter, Kék Nyíl, Fekete Ló és Füst a Szemében története, a (kitalált) oglala és hunkpapa indiánok (valós) csatái. Sírunk és örülünk: Cseh Tamás él.

Szegheő József SP
Németh Attila SP

Illyés Gyula: KÖLTŐK EGYMÁS KÖZT

Nem lehet tisztességes ember ki a versírását abbahagyja. Az igazmondást hagyja abba.

A nem-hazudást, nem-csalást hagyja abba az ilyen ember. Így állunk, öcsém, bizony evvel.

A sorssal se mégysz semmire viták haragos érve nélkül. S ha költő hallgat, belekékül,

mint kinek fogy a levegője s véle sápadnak mind, zihálva, kiknek ő volna nyíló szája.

Különös bibliát-idéző ragály! – De bírodalmak estek, nem kapva lélekzetnyit verset.

Szőnyű. De – zengve bárhogy – költők, kik nem adják ki igazunkat, rászolgálnak, ha belefűlnak!

A krokodil: madár!

A rendszertan tudományának újjászületése és izgalmas eredményei

Arendszertan tudományának (bioszisztematika, taxonómia) atyja Carl von Linné (1707–1778), svéd természettudós volt, aki elsőként rendszerezte tudományos igény-nyel a növényeket és állatokat, sőt az ásványokat is. Linné rendszere illetve a XVIII. század és XIX. század elejének más rendszerei az élőlényeket egy-egy önkényesen kiválasztott tulajdonságuk alapján osztályozta (pl. a növényeket a porzók és termők száma, elhelyezkedése alapján; az állatokat a végtagok száma vagy a vér színe alapján). Ezek az ún. mesterséges rendszerek. A rendszertan és egyáltalán a biológia történetében mérföldkövet jelentett Charles Darwin (1809–1882) munkássága, aki kidolgozta az evolúcióelméletet illetve a hozzá kapcsolódó természetes szelekció fogalmát. A rendszertan innentől kezdve igyekezett az élőlényeket valódi, természetes rokonságuk alapján rendszerezni, vagyis kezdetét vette a természetes fejlődéstörténeti (filogenetikai) rendszerek kora. A rokonság megállapítása azonban nem egyszerű. A XIX-XX. században a testfelépítésbeli (morfológiai-anatómiai) és élettani (fiziológiai) sajátosságokra támaszkodtak a rokonsági kapcsolatok felderítésében, ami igen-csak problematikus, hisz egy-egy élőlénynek számos testfelépítésbeli tulajdonságát számos módon meg lehet ítélni. A XX. század végén – a biokémia és molekuláris genetika fejlődésével – lehetővé vált, hogy az élőlények közötti rokonságot molekuláik, főképp nukleinsavai (DNS, RNS) és fehérjéik szerkezete alapján állapítsák meg. Ezzel a módszerrel számos korábbi hipotézist döntöttek meg, s át kellett rajzolni az élővilág evolúciós törzsfáját, s átdolgozni az ezen alapuló osztályozást. (Ugyan sok korábbi rokonsági feltételezés megdőlt, de van sok, melyet éppen a molekuláris elemzések erősítettek meg.)

Most néhány érdekes eredményre hívnám föl a figyelmet. A molekuláris kutatások véglegesen igazolták a biológusok azon gyanúját, hogy a gombák csak nagyon távoli rokonságban állnak a növényekkel. Sőt, a gombák és az állatok nagyon közeli rokonok, s újabban egy országban (Opisthokonta) vonják össze őket. (Az ország a legmagasabb rendű rendszertani kategória.) Azonban a korábban gombák közé sorolt nyálkagombák valójában nem gombák, hanem az amőbákkal rokonok.

Jelentősen leszűkült azon élőlények köre, melyeket növényeknek hívunk. Korábban ugyanis a növények közé helyezték az egyszétű, mézszávas kovamoszatokat és a tengerek óriásait, a barnamoszatokat (egy-egy fajuk telepei elérik a 200-300 méteres hosszúságot). Ezek ugyan – a növényekhez hasonlóan – képesek a fotoszintézisre, ez mégsem bizonyít rokonságot. Érdekes viszont az, hogy a papucsállatka – mely a csillósok törzsébe tartozik – nevével ellentétben nem állat: közelebbi rokona a barnamoszatoknak, mint az állatoknak. A gombák közül kiemelték továbbá a moszatgombák vagy petespórás gombák csoportját is – melyek közismert képviselője a peronoszpóra –, mert ezek is a barnamoszatok és kovamoszatok rokonsági körébe tartoznak. Fel is állítottak egy külön országot ezeknek az igencsak eltérő, mégis közeli rokon csoportoknak (barnamoszatok, kovamoszatok, moszatgombák, csillósok s egyéb kisebb törzsek) Chromalveolata néven.

Az állatvilág rokonsági kapcsolatai is igen erősen módosultak. Az összajú állatok (férgék, puhatestűek, ízeltlábúak) törzsfája teljesen átrendeződött. Megdőlt az a hipotézis, hogy a gyűrűsférgék (földigiliszták, piócák stb.) és az ízeltlábúak (rákok, rovarok, százlábúak, pókszabásúak) rokonok lennének, csak azért, mert testük szelvényezett. A gyűrűsférgék sokkal közelebbi rokonságban állnak a puhatestűekkel (csigák, kagylók, fejlábúak: polipok, tintahalak).

A gerinces állatok rendszerét is átdolgozták a molekuláris eredmények tükrében. Főképp a hüllők, a madarak és emlősök evolúciós kapcsolatának átrendeződése érdekes. A hüllők osztályát mint rendszertani egységet újabban nem használják, hanem legalább két osztályra bontják szét: anapszidák – ahová a teknősöket sorolják – és diapszidák, ahová a többi hüllő (pikkelyes hüllők: gyíkok, kígyók, kameleonok; krokodilok; egyéb kihalt hüllőcsoportok: dinoszauruszok, repülő őshüllők, tengeri hattyúnyakú őshüllők) tartozik.

A madarak helyzete igen érdekes, mert beékelődnek a diapszida hüllők közé, valójában erőteljesen módosult dinoszauruszok. A madarak legközelebbi

ma élő rokonaik a krokodilok – akármilyen abszurdnak is tűnik –, s össze is vonják őket Archosauria csoportban (ógörög eredetű szó, jelentése: „uralkodó gyíkok”). Akár úgy is fogalmazhatnánk: egy krokodil közelebbi rokona egy madárnak, mint egy gyíknak.

A madarak belső rokoni kapcsolatai is érdekesen alakultak. Korábban a pingvineket teljesen elkülönült csoportnak tekintették. A molekuláris eredmények alapján a gólyaalkatúakkal (gólyák, gémekek, kócsagok, íbiszek) vannak rokonságban. Hasonlóan a gólyaalkatúak közé tartoznak az újvilági keselyúk (pl. kondorkeselyű, királykeselyű), s nincs túl sok közülük az afrikai szavannákról jól ismert óvilági keselyűkhöz.

Az emlősök is tartogattak kisebb-nagyobb meglepetéseket. Érdekes helyekre kerültek a vízi emlősök (tengeri tehenek, cetek, fókák – ezeket korábban külön-külön rendelnek tekintették). A tengeri tehenek az elefántok legközelebbi élő rokonai. A cetek – most kapaszkodjunk meg – a párosujjú patások közé ékelődnek a törzsfán, a vízilovakkal állnak közelebbi rokonságban. A fókákat pedig a ragadozók közé, méghozzá a kutyaaalkatúak alrendjébe helyezték. Ugyancsak a kutyaaalkatúak közé tartoznak a korábban külön ragadozócsoporthoz kért menyét- és medvefélék is. Ellenben a hiénák a kutyaszerű alkatuk ellenére a macskaalkatúak alrendjébe tartoznak.

Ebben az ismertetésben tényleg csak a legkülönlegesebb rendszertani változásokra hívtam fel a figyelmet, de ez is elég volt arra, hogy lássuk: az élővilág törzsfája és rendszere nem állandó, kőbe véssett alkotás, legfeljebb csak közelítés egy pontosan nem azonosítható állapot felé. „Pesszimizmusunkat” az támasztja alá, hogy a törzsfa múltbéli események rekonstrukciója, így sosem nyerhetünk teljes bizonyosságot annak helyességéről. Mindenesetre soha nem voltunk még olyan közel a biológusok álmahoz, az „egy-etlen igazi törzsfa” meg-

szerkesztéséhez és az arra alapozó filogenetikai rendszer kidolgozásához, mint manapság.

Szabó Gábor

„CSEHTAMÁS”

NÉZZÉL MEG, ITT VAGYOK – Egyszer csak fölnézek, és ugye épp a krisztinavárosi templom előtt vagyok. Álltam ott. Na, itt vagy te is, nézek fölfelé, hát itt laksz, itt a jó hűvösben. Te aztán mindent tudsz, akár meg is gyógyíthatnál. Így beszélgettem vele. Persze a magamfajta nem mehet be hozzád, ugye. És ha mégis bemennék?

Egyszer csak megyek fölfelé a lépcsőn, be az ajtón, benn vagyok. Üres volt a templom. Mondom neki: leülök itt egy kicsit, nézzél meg, itt vagyok. Szórakoztam vele, mintha előbújhatott volna valahonnan, hogy kivágjon az utcára, mint egy rongyot. De nem történt semmi. Csend volt. Egyre inkább elcsitultam. Halkan mondtam, itt vagyok, szar ember vagyok, segíts rajtam. Csend volt, én látni kezdtem. Nem látomásom volt, nem őt láttam, magamat láttam. Semmi rossz nem múlt el, de az, ami szét volt esve apró darabokra, összeállt. Körülbelül másfél órát ültem a templomban, aztán kimentem. Egy megtért ember jött vissza a világba. És onnantól kezdve tudtam, hogy soha többé nem káromolhatom az Urat, tán még azt is elhárítottam, hogy a formásokat is tartom, persze nem tartottam, de akárhogyan is, attól kezdve beszélő viszonyba keveredtem vele, engedi, hogy megszólítsam, nevetgél rajtam, huncutkodik velem, és igen, ahogy monddod, fellépések előtt mindig keresek egy pár másodpercet, hogy hozzá szólhassak. (...)

És valószínűleg kedvel is engem, hiszen a jó esték mindig az ő tenyerén születtek, és sok jó este volt. Végül is az életemet a daloknak adtam, és nem azért, hogy karriert fussak be, hogy híres legyek, nem azért, hogy pénzt keressek, hiszen nem is ke-restem. Igen, a hiúság létező dolog, és a hírt meg is adta nekem, de ő aztán igazán tudja, hogy nem arra ment ki ez az egész. A szándékaim nemesek voltak és cselekedtem is azért, hogy egy-egy dallal több legyen a világ, azért, hogy ez a kis zug, ez a tá-jék, az én hazám ne gazosodjon el, igen, én ápolgattam, hozzá akartam járulni, hogy nemesedjek én is és az is, aki velem van, aki engem hallgat. Ezt ha valahol mérik, ott minden latba esik, ott mindent lemérnek, és akkor ő ezt a szándékot tudja, és emi-att elnézi a gyarlóságaimat. Van mit elnézni. Minden a serpenyőbe hullik egyszer, és akkor majd kiderül.

(Forrás: Cseh Tamás - Bérczes László beszélgetőkönyve. Új Palatinus Könyvesház, 2007., 118-119. oldal)

Bereményi Géza mondja a Tamásnak írt dalok szövegéről, hogy azok számára sűrített novellák. Kész, benső történetet hordoznak. (...) A személy történetét: előzményekkel, történettel, vá-gyakkal. Mindegy, hogy „Antoine” épp sodródásban van. Leg-mélyebben, mert ettől vagy ember, a másik sodródó története indít meg. Hat rád, mert passió-történet. A másik szenvedélye, érése, emberségének töréspontjai, felszabadulásainak pillana-tai – melyet felejtünk, s senki sem őriz meg – láthatatlan mér-földkövek. Mert érzékeny vagy rájuk. Mert párhuzamosan törté-nik az életünk. Ezer rétegben, de ezer párhuzamban; miként éh-ségeink is.

Miért nem tudunk úgy nézni az evangélium soraira, mint „sű-rített novellákra”? Voltaképpen épp oly töredékes történetek, mint Cseh-Bereményi „töredékes” ezerkétszáz dala. Az evangé-listák egy-egy sora személyek összeérő, egymásba fonódó, vázlatos lenyomatokban itt maradt története. Állandó jövés me-nés. Változó árnyékokkal, arcokkal. Közben virágoznak, gyü-

mölcsöt hoznak, majd ősze fordulnak a sorok mögötti kertek. Az is felvetődik bennem, hogy végre úgy kéne látnunk az evan-géliumot, ami valójában. Hús vér vágyak-emberek. Gyomorkor-gás, éhség, gyümölcs, nő megkínványa; avagy a játéka a gyer-mekekkel. Ünnepek, foszló plakátok, szétfeszülő rendszerek. Po-harakba kitöltött bor. Koncertek, fizetésnapok. Reggeli munkába indulás. És nem az a görcsös, platonizáló kanonizációja a szent-nek, ahogy „szentélymagaslatokba” toljuk sorait.

Igen; nézz magadba katolikus, vasárnapi nép. Parfümiltatú papok, szappan-szagú templomcsendek. A reverenda suhogá-sa egy ország mélymagánya. Így lett zárt könyvvé a Biblia és a templombelső. Cseh Tamás nádszál töré-keny, arcpírítóan szél tovafulda dalai eszmél-tetnek rá; mennyire kiteptük a freudi drájkok világból szent szövegeinket. A plázák „va-lahol Beethoven és a rágógumi” közti eladó-terei, ahová száműzetett a könyv és zene, ugyanaz a fordulat. Ezt a sodródást, szavak porába írt jövés-menést kéne újra felvállalni. Cseh Tamás dalai, ilyen evangéliumbeli ut-capor. „Ők pedig ezt mondták neki: János tanítványai gyakran bötölnek és imádkó-znak, ugyanígy a farizeusok tanítványai is; a teied pedig esznek és isznak.” (Lk 5,33)

<http://balintbeckett.blogspot.com>

– Ön fél tőle?

– Mitől? A haláltól?

– Igen.

– Nem rettegek. Inkább kíváncsi vagyok, hogyan fog megtörtén-ni. Napról napra gyengülök. Lehet, hogy így, fokozatosan. De nekem megengedte a Jóisten, hogy elrendezzem, amit el kell. Amiről mindenki úgy gondolja, hogy majd egyszer, de van még rá idő, hosszú az élet. Akit hirtelen baleset ér, nincs ideje ilyes-mire. Most pedig még ez a furcsa kis felvétel is előkerült, amely tényleg az egyetlen hiányzó láncszem volt: „Jaj, mama, látod, kész ez a vers is” – valahogy így érzem magam.

– Amikor Bakonybél díszpolgárává avatták, úgy látszott, jól van. A Bárka Színházban még énekelt is két hónapja – évek óta elő-ször. Reméltük, ezek a gyógyulás jelei.

– Ilyen alkalmakra a sírból is visszajön az ember egy órácskára. A Bárkában egyetlen dalt énekeltem, de a végén már így is az ájulás környékezett – ha csak egy perccel hosszabb, nem bír-tam volna. A díszpolgárság óta nem tápázkodtam föl. A kemo-terápia csúnya mellékhatásokkal járt: szinte nem is a betegség-be halok bele, hanem a gyógyításba.

– A Jóistenbe vetett hit miatt nem fél?

– Igen. Múlt héten járt nálam egy atya is.

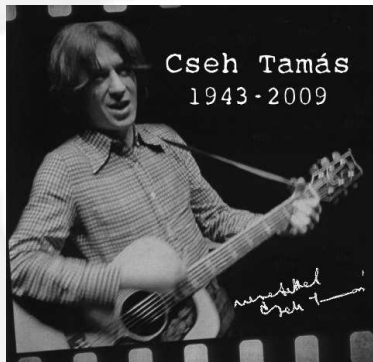
– Meggyónt?

– Csak beszélgettünk. Lesz persze gyónás is meg minden, ami azzal jár, hogy katolikusnak kereszteltek, noha az Úrral valójá-ban sosem az egyháznál keresztül tartottam a kapcsolatot. Sőt, az egyház miatt távolodtam el tőle. Aztán 28 évesen egyszer csak befordultam egy templomba, a csöndben pedig rátaláltam egy ősvényre, amelyre lépve úgy éreztem, beszélhetek Vele. Amikor odakúsztam ott a lába elé, megajándékozott egy irány-túval. Ha nem is sikerült mindig, azóta igyekeztem jó fia lenni.

– Nem haragszik rá, amiért mégis beteg lett?

– Néha úgy érzem, hogy beszélek hozzá, ő meg alszik. De nem. Hálás vagyok neki. Hálás, mert hagyott énekelni. Ha úgy látta volna, rossz ember vagyok, a dalokat sem adta volna nekem. Ez megnyugtat. Ezért nem is félek.

Heti Válasz – 9. évfolyam 21. szám

English Corner

Greetings to all of you in the new school year! I wanted you to have a happy start so I have collected some jokes about school.

Teacher: You copy from Fred's exam paper didn't you?

Pupil: How did you know?

Teacher: Fred's paper says "I don't know" and you have put "Me, neither!"

A teacher was giving her class of small children a lesson on good manners.

"Suppose, by mistake, you step on a lady's foot. What do you do?"

"I say 'excuse me'."

"Very good. Now suppose the lady, to reward you, gives you a coin. What do you do?"

"Step on the other foot to get a second one."

Early morning a mother went in to wake up her son.

'Wake up, son. It's time to go to school'

'But why, Mom? I don't want to go.'

'Give me two reasons why you don't want to go.'

'Well, the kids hate me for one, and the teachers hate me, too!'

'Oh, that's no reason for not going to school. Come on now and get ready.'

'Give me two reasons why I should go to school.'

'Well, for one, you're 52 years old. And for another, you're the Head teacher!'

Surf the net or go to the library and you can also find some really good jokes. Send me two to my e-mail address: mnagy@szepi.hu

*Best wishes,
Nagy Mariann*

Deutsche Rubrik

AUSTAUSCH – Acht Piaristenschüler und ein Lehrer fahren am 21. September nach Deutschland, in die Stadt Brühl, wo wir unsere Partnerschule, das St. Ursula-Gymnasium haben. Sie verbringen dort 6 Tage bei Gastfamilien.

Sie nehmen an verschiedenen Programmen teil: Stundenbesuch im Gymnasium, Stadtspiel und Schlossführung in Brühl, Stadtrundgang und Dombesichtigung in Köln, Besuchen des Beethovenhauses und des Münsters in Bonn. Wenn sie Glück haben, gehen sie mit der Gastfamilie auch in den Freizeitpark Phantasieland. Hoffentlich werden sie sich wohl fühlen und viele Deutsch lernen. Einen schönen Aufenthalt wünschen wir ihnen!

Darum ist dieses Kölsche Lied von den Wise Guyes jetzt ganz aktuell:

Es gibt vieles, was ich gerne mag
in ander'n Städten und Ländern.
Bis zum heutigen Tag
konnt ich's trotzdem nicht ändern:
Ich fühl' mich hier wohl
trotz KVB und FC,
trotz Geklungel und Filz:
Kölsch ist besser als Pils!
Ich kann's nicht beschreiben,
doch ich werd' wohl hier bleiben,
egal, ob's dir schmeckt:
Köln ist einfach korrekt!

Nemes Zsuzsanna

Valami Amerika

Iskolánk két diákja, Lapu Árpád és Seres Imre sikerrel pályázott a Global Outreach programban való részvételre. A válogatáson sikerrel szerepeltek februárban, minden nyomtatványt, jelentkezési lapot önállóan, időben és igényesen töltöttek ki. A felkészítéseken kapott instrukciókat maradéktalanul betartották. Örömmel töltöttük el azt a sok órát, ami hozzásegítette őket, hogy sikerrel vegyenek minden akadályt. Egy tanévet tölthetnek kint az Egyesült Államokban, katolikus iskolában, családnál elhelyezve.

Ez a lehetőség természetesen nem ingyenes, a szülők anyagi áldozata körülbelül annyi, mint gyermekük itthoni ellátása lenne. Kint viszont magas szinten sajátíthatják el az angol

nyelvet és, rengeteg hasznos dologgal ismerkedhetnek meg.

Júliusban elmentem Szlovákiába megnézni az előkészítő tábort, ahol közel egy hetet töltött az a huszonkét szlovák, litván, cseh és magyar diák, akik a Global Outreach segítségével betekintést nyerhettek abba a miliőbe,

ami az Egyesült államokban várja őket.

Józsefvölgyben (Juskova Vola) pezsgő élet folyt. Képzés és intenzív felkészítés, egymás megismerése. Közös programok, beszélgetések, angol nyelvű misék, tábortűz és tánc.

Maradandó élmény volt mindenki számára, ahogy Father Larry és segítői a tavalyi GO-diákokat is bevonva minden percet élvezetessé tettek.

Jövőre is lesz hasonló Global Outreach lehetőség, így már most lehet kezdeni a felkészülést. Árpi és Imre pedig itt a Piár Futárban a következő hónaptól beszámolnak majd élményeikről.

*Sík Péter
felkészítő tanár*

Mahatma Gandhi:

Úgy tűnik, sokkal nehezebb legyőzni a láthatatlan szenvedélyeket, mint fegyverrel meghódítani a látható világot.

Nagy Milán a nyáron sem lazított

Július 30. és augusztus 2. között rendezték meg Egerben a Országos Serdülő Úszó Bajnokságot, ahol iskolánk tanulója, Nagy Milán a Szegedi Úszó Egylet színeiben kitűnő eredményeket ért el. Jó esély van arra, hogy Milánt a vízilabda mellett úszásból is meghívják a magyar válogatottba! Szurkolunk neki!

Eredmények:

50m gyors: 2. hely (24,92 mp) új korosztályos csúcs Szegeden!

50m hát: 5. hely (29,56 mp) új korosztályos csúcs Szegeden!

4x100m gyorsváltó: 3. hely (Milán ideje 55,54mp, egyéni csúcs)

(gyf)

Evezés

A tanév végeztével a legtöbb diák már a nyaralásra készült. Iskolánk két tanulójának épp akkor kezdődtek a kemény edzések. Készültek a 110. evezős Országos Bajnokságra. A versenyt minden évben Szegeden rendezik meg a Maty-éren. Az OB idén július 17. és 19. között volt. Szegedről Priváczki Ákos, Bajáról pedig Vancsura Bendegúz vett részt. Július 17-én Ákos 3. helyezést ért el kétpár evezős egységben, másnap pedig 2. lett négyesben. Vasárnap Ákos skiffben (egypár evezős) 4., míg Bendegúz kétpárban 12. lett. A pontversenyben Szeged 206,5 (3. hely), Baja pedig 126 pontot (5. hely) szerzett. Több info: www.hunrowing.hu

Vancsura Bendegúz és Priváczki Ákos 8.b

Testgyakorló Egyesület

Nolcvanöt esztendeje, 1924 szeptemberében alakult meg iskolánkban a Dugonics Testgyakorló Egyesület. Pontosan 25 évig, az államosításig élt. Ezalatt az idő alatt számtalan kerületi és országos bajnokságot nyertek tagjai.

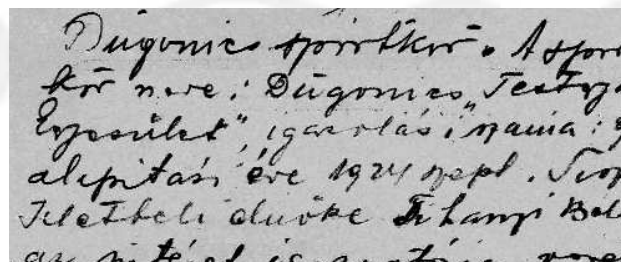
Az 1931-32. tanévben írták össze először és azóta tartjuk nyilván az intézet atlétikai rekordjait.

Ennek a szép hagyománynak az ápolására a 2008-2009. tanév Te Tedeumára újra összeállítottuk az atlétikai rekordokat.

Minden szempontból impozáns, szép és valóban mutatós táblán olvashatjuk iskolánk atlétikában kiváló diákjainak eredményeit. Győri Ferenc tanár úr precíz munkája és Fekete János, Fekete Gergely 8.b édesapja anyagi segítségével, hogy újra rácsodálkozhassunk a sportok királynőjének tartott atlétikában mutatott kiváló eredményekre.

A tölgyből készült fatábla a DÉLFA 2000. KFT. műhelyében készült Sándorfalván. Köszönet érte!

NJ.

Mahatma Gandhi:

A megbocsátás az erősek erénye,
a gyengék sohasem bocsátanak meg.

Köpések aranyból

Érdekes gondolatok az érettségén

– Két fajtáját emelném ki: a hexamert és a disztichontot...

– Milyen kapcsolat volt Hunyadi János, László és Mátyás között?
– Testvéri...

– Hunyadi 1756-ban vissza akarta foglalni Nándorfehérvárt a töröktől...

– A felfedezők leirtották az indiánokat...

– A forradalmárok megszégyenítették a Sztálin-szobrot...

– Quale attrice preferisci?

– ...?

– Una donna?

– Brad Pitt...

– A II. világháború 1941-ben kezdődött, és 1944-ben léptünk ki...

– Ilyenek a zsidótörvények, pl. a numerus clausus...

– Mi mozog a képernyőn?

– Nyilacska...

– Másképp! Mi irányítja azt?

– Egérnyíl...

– Melyik országhatárt könnyebb védeni?

– Az egyenest, mert ott kisebb a terület...

– What entertainment can You do in Szeged?

– I go in Spain, Franch or Brasil...

– Mi a Gestapo testvérszervezete?

– Komintern...

– My sister is a small family...

– Deákék a passzív ellenállás során nem dolgoztak, csak tarokkoztak...

– Az egyedi parasztnak az Isten parancsol, a TSZ-parasztnak a kolhoz-elnök.

Dékány Zoltán gyűjtése

Duplázva bébicsősöz	Információ	Sci-fi író (Stanislaw)	Dívtos	Az út jele a fizikában	X
	Elviselehetetlen fájdalom	Kemény-papír	Az idő jele		
Megfejtés (1)					
Kevert vén!	Tempó		Várpalota része	Állatotthon	
	Megfejtés (2)	Egyhangúnak tartotta	Szentkép		
			Indíték		
Igy				Elek!	
Beszédet mond				Paripa	
					Balatonai település
Előény elterjedési területe	Páratlan tény!		Író-szorszám		
	Európa Bajnokság		Megfejtés (3)		
		Növény		Teke bele!	
		Falusi tyúk		Patkány angolul	
Kutya		Te meg ő	Run-Lenght Encoding		
Hamis		A hangskála kezdő-hangja	Párosan édes!		
	Győzelem				X
X					

A rejtvényr Márton Imre készítette

Ebben a hónapban rejtvényünk megfejtése egy Szent Pál-idézet. A megoldásokat 2009. október 5-ig kérjük bedobni a gimnázium portájánál elhelyezett szerkesztőségi postaládánkba, vagy elküldeni elektronikus levélcímünkre: piarfutar@szepi.hu.

Előző havi megfejtésünk: „Aki nem mer kérdezni, az szégyell tanulni..” Pótlót nyert Borgulya Edit gyulai olvasónk.

V É G K É P (P)

IMPRESSZUM – PIÁR FUTÁR – KIADJA a Dugonics András Piarista Gimnázium a Dugonics András Alapítvány támogatásával. Számlaszám: 10402805-28012423-00000000
SZERKESZTŐSÉG 6724 Szeged, Bálint Sándor u. 14. T: 62/549-090, E-mail: piarfutar@szepi.hu
 Lapengedély száma: 2.2.4/1513/2003. – **FELELŐS KIADÓ** Pető Gábor SP – **SZERKESZTŐ** Mészáros Ferenc – **KORREKTÚRA** Németh Attila SP – **NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS** Férc-Szemes Áron – **NYOMÁS** Juhász Nyomda – **MEGJELENIK** havonta, 450 példányban. Kizárólag belső terjesztésre.

Mahatma Gandhi:

Sosem tudhatod, milyen eredményei lesznek a cselekedeteidnek, de ha nem cselekszel, eredményük sem lesz.

PIÁR FUTÁR

HÁTSÓ FERTÁLY